

44. Glazbena tribina Pula 2007.

Pula, 8. — 11. studenoga 2007.

SUSRETI GENERACIJA

44. Glazbena tribina Pula

**Utemeljena 1963.
U Opatiji od 1963. do 1999.
U Puli od 1999.
Međunarodna od 1994. do 2004.
Susreti generacija od 2004.**

**Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus**

Četvrtak, 8. 11.

18.30

Circolo

**AUTORSKI KONCERT IVE JOSIPOVIĆA
(1957.)**

Igra staklenih perli, za klavir solo
(1986.)

Diabolezza, za klavir solo (2005.)

Žalobni pjev, za violinu i klavir
(1994.)

Ars diaboli, za gudački kvartet
(2007.)

LauROs, za violinu i gitaru (1998.)

Musicam psalite, za instrumentalni
ansambl (2002.)

Aljoša Jurinić, klavir
Ksenija Zarafjants (RF / HR),
violina
Žarko Ignjatović (HR / SLO),
gitaru

Gudački kvartet Rucner:

Cantus Ansambl i
Berislav Šipuš, dirigent

20.00

Circolo

IZ RADIONICE CANTUS ANSAMBLA

Srđan Dedić: Ich vergesse Dich
nicht* (2007.)

Frano Đurović: Fantazija, za klavir i
komorni ansambl (2007.)

Arnold Schönberg: Lied der
Waldtaube, za srednji glas i komorni
ansambl**, (iz Gurrelieder, obrada
A.Schönberga, 1923.)

Dubravko Detoni: dolce furioso
(2003.)

Cantus Ansambl
Zrinka Ivančić, klavir
Dunja Vejzović,
mezzosopran
Berislav Šipuš, dirigent

44. Glazbena tribina Pula

Petak, 9. 11.

10.00

Hotel Histria

Tribina: Obrazovanje skladatelja

Moderator: Sanda Majurec
Zanata

Sudionici: Haris Nonveiller,
Marko Ruždjak, Bashkim Shehu i
Janez Gregorc (SLO)

12.00

Circolo

AUTORSKI KONCERT JOSIPA MAGDIĆA (1937.)

Chaconne HDS, za 11
instrumentalista, op. 211 (2007.)

Dhyāna, za sopran i komorni
ansambl, op. 61 (1973.)

Fantazija — Hommage à Boris, za
dva roga i gudački kvartet, op. 206
(2006.)

**Sedam posljednjih Kristovih riječi na
križu**, kantata za sopran, bariton i
gudački kvartet, op. 208 (2007.)

Uskrsne varijacije, za gudački
kvartet, op. 163b (1994.)

Cantus Ansambl i Berislav Šipuš,
dirigent

Gudački kvartet Rucner

Marija Kuhar, sopran
Bank Harkay, rog
Zoran Katić, rog
Olga Šober, sopran
Miroslav Živković, bariton

16.30

Hotel Histria

Promocija novih izdanja Cantusa

Jana Haluza, muzikolog

Mirjana Matić, direktorica
Cantusa

17.00

Hotel Histria

**Tribina: Obrazovanje izvođača za
suvremenu glazbu**

Moderator: Borut Zagoranski
(SLO)

Sudionici: Snježana Rucner,
Dragan Rucner i Žarko Ignjatović
(HR / SLO)

20.00

Circolo

PRAIZVEDBE CANTUS ANSAMBLA

Ivan Božičević: Airborne*, za bas
klarinet i gudački kvartet (2007.)

1. Con forza
2. Scherzoso
3. Senza misura
4. Allegro

Željko Brkanović: Diptih, za bajan i
komorni orkestar (2006.)

1. Siciliana
2. Allegretto

Janez Gregorc (SLO): Koncert za
klarinet i gudački kvintet* (2000.)

Nikša Njirić: Omaggio a Quarta*
(2007.)

Cantus Ansambl i Berislav Šipuš,
dirigent

Vitalij Muntjan (MD / HR), bajan

Tadej Kenig (SLO), bas klarinet

21.30
Circolo

**POSEBNI SASTAVI: DANI BOŠNJAK I
EDIN KARAMAZOV**

Sanda Majurec Zanata: Solos*
(2007.)

Željko Brkanović: Nimtyros* (2004.)

1. Nymfe (Adagio)
2. Satyros (Allegretto)

Mirela Ivičević: DD —
DominosaDoubletime* (2007.)

Bashkim Shehu: Arsa—Flat* (2007.)

Senad Gačević (MNE):
DO—(MI—NI)—SCENCIJE*
(nepretenciozni komadi za flautu i
električnu gitaru) (2007.)

Berislav Šipuš: and then... turn to the
mountain...** (2005.)

Toru Takemitsu (JAP): Toward the
Sea (1981.)

1. The Night
2. Moby Dick
3. Cape Cod

Einojuhani Rautavaara (FIN): Sonata
(1975.)

Dani Bošnjak, flaute
Edin Karamazov, gitare

Subota, 10. 11.

10.00
Hotel Histria

**Tribina: Obrazovanje publike za
suvremenu glazbu**

Moderator: Ljiljana Lermann
Skomina

Sudionici: Ružica Ambruš Kiš,
Berislav Šipuš i Senad Gačević
(MNE)

12.00
Circolo

**AUTORSKI KONCERT NELLA
MILOTTIJA (1927.)**
Noć pod Čičarijom, za klavir solo

Fantasia Istriana, za klavir solo

Fantazija, za klarinet i klavir

Ohridski biseri, za flautu, klavir i
tapan

Istarski krajolik, za gitaru solo

1. Intrada,
2. Danza rustica
3. Saltarello

Madrigale, za ženski zbor a cappella

Škrinja, za mješoviti zbor a cappella
/ stihovi: Branislav Pačić

Kosci, za mješoviti zbor a cappella /
stihovi: Daša Kabalin

Travarica, za mješoviti zbor a
cappella / stihovi: Ružica
Tralić—Diković

Elda Krajcar, klavir
Tadej Kenig (SLO), klarinet
Vesna Ivanović Ocvirk, klavir
Samanta Stell, flauta
Vedran Vojnić, tapan
Žarko Ignjatović, gitara

Združeni zborovi Istre:

Mješoviti akademski zbor
Sveučilišta Jurja Dobrile u
Puli

Mješoviti pjevački zbor
Rondo Histriae, Pula

Mješoviti pjevački zbor
Glazbenog društva Sokol,
Buzet

Vinka Burić, dirigent
Ileana Perosa, dirigent

16.30

Hotel Histria

**Tribina: Obrazovanje promicatelja
suvremene glazbe**

Moderator: Dalibor Davidović

Sudionici: Antun Tomislav Šaban
i Sanja Drakulić

20.00

Circolo

**KONCERT TAMBURAŠKOG ORKESTRA
HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE**

Igor Kuljerić: Instrumentalne
preobrazbe starohrvatske pučke
pjesme (1988.)

Josip Magdić: Blagdanska suita, op.
195 (2003.)

4. Sanctus (Svet)

Ivo Josipović: Drmeš za
Pendereckog (1986.)

Željko Brkanović: Mladenački prizori
(1995.)

1. Allegretto
2. Andante
3. Allegro

Adalbert Marković: Capriccio (2005.)

Marko Ruždjak: Ulica lipa (1994.)

Miljenko Prohaska: Zlatne tambure
(2001.)

Sanja Drakulić: Kronika (2000.)

Siniša Leopold: Na fašniku (1998.)

Tomislav Uhlik: Tartufada* (2007.)

Siniša Leopold, dirigent

44. Glazbena tribina Pula

21.30
Circolo

GLAZBENO – POETSKI HOMMAGE MATI BALOTI

Zvuci Dragog kamena / *Quel suon di Pietra preziosa*

Krajcarov glazbeni hommage Baloti (1898. – 1963.) / *Da Bruno Krajcar, un'omaggio a Mate Balota* (1898. – 1963.)

Prepjev na talijanski: Daniel Načinović / *Versione italiana delle poesie: Daniel Načinović*

Koza / *La Capra*

Pramaliće / *La Primavera*

Daleki dom / *Casa Lontana*

Zornice / *Le Messe dell'Alba*

Mladost / *Gioventù*

Dragi kamen / *Pietra Preziosa*

Pozdrav unima doma / *Un Saluto a Quei dell'Paese*

Lončari / *I Pentolai*

Šparoge / *Gli Sparagi*

Kalavojna / *Kalavojna*

Na rečini / *Sulla Fiumara*

Pastirica / *La Pastorella*

Bruno Krajcar, klavir i glas
Daniel Načinović, recitator

Nedjelja, 11. 11.

12.00

Međunarodni kulturni centar
Hrvatske glazbene mladeži u
Grožnjanu, dvorana Kaštela

KONCERT MLADIH IZVOĐAČA POBJEDNIKA NATJECANJA U 2006. I 2007. GODINI

Đeni Dekleva – Radaković: Rapsodija
»I«*, za harmoniku solo (2005.)

Marija Vukoja, harmonika

Frano Đurović: a 2*, za violončelo i
klavir (2005.)

Petra Kušan, violončelo

Javor Bračić, klavir

Miroslav Miletić: Ples, za violinu solo
(1957.)

Antun Tomislav Šaban: Etida III, za
violinu solo (2004.)

Marin Maras, violina

Akil Mark Koci: Hello, My Little
Rock**, za gitaru solo (1989.)

Genc Qivlaku, gitara

Ivana Lang: Mali šaroliki svijet, za
klavir četveroručno, op. 58 (1963.)

1. Preludij
2. Valcer
3. Tango
4. Galop

Bojan Glavina (SLO): Proljetna
glazba, za klavir četveroručno
(1999.)

Lorena Deidda i Carla Rossa, klavirski
duo

Ivo Josipović: ARAMbesque, za
harmoniku solo (1988.)

Josip Nemet, harmonika

Davorin Kempf: Preludij i fuga —
fantazija za klavir (Hommage à
Bach) (2000.)

Javor Bračić, klavir

* praizvedba

** praizvedba u RH

Četvrtak, 8. 11.
18.30
Circolo

SUSRETI generacija

AUTORSKI KONCERT IVE JOSIPOVIĆA (1957.)

Ivo Josipović diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Stanka Horvata 1983. godine. Doktor je pravnih znanosti i redovni profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu (kazneno procesno pravo, međunarodno kazneno pravo, prekršajno pravo) i docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (harmonija). Od 1987. do 2000. bio je glavni tajnik Hrvatskoga društva skladatelja, direktor Muzičkog biennala Zagreb od 1991. godine te direktor ISCM Svjetskih dana glazbe 2005. U razdoblju od 1987. do 1989. bio je prvi potpredsjednik Svjetske federacije Muzičke omladine. Autor je ili koautor više zakonskih projekata te znanstvenih i stručnih radova. U dnevnom i periodičnom tisku objavio je velik broj priloga i intervjuja s tematikom prava i glazbene kulture. Na području prava posebno se bavio ratnim zločinima i zaštitom ljudskih prava. Važan dio profesionalne aktivnosti posvetio je zaštiti autorskih prava i njenoj organizaciji u Republici Hrvatskoj. Godine 2003. izabran je za zastupnika u Hrvatskom saboru. Član je brojnih hrvatskih i međunarodnih znanstvenih, umjetničkih i strukovnih organizacija s područja glazbe i prava, između ostalih, Svjetske akademije znanosti i umjetnosti. Osim brojnih izvedbi, skladbe su mu tiskane i objavljene na nosačima zvuka u zemlji i inozemstvu. Priznanja: Nagrada rektora Sveučilišta u Zagrebu (1981.); Nagrada *Sedam sekretara SKOJ-a* (1981.); prva nagrada žirija i prva nagrada publike na Međunarodnom natjecanju Muzičke omladine (1985.) i nagrada Europske radio-unije za najbolju skladbu na istom natjecanju; više nagrada na domaćim festivalima tamburaške, harmonikaške i zvorske glazbe; diskografska nagrada *Porin* (1999., 2000.); Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja (2002.); Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1999.) i dr.

44. Glazbena tribina Pula

Igra staklenih perli, za klavir solo (1986.)

Diabolezza, za klavir solo (2005.)

Žalobni pjev, za violinu i klavir (1994.)

Ars diaboli, za gudački kvartet (2007.)

LauROs, za violinu i gitaru (1998.)

Musicam psalite, za instrumentalni ansambl (2002.)

Aljoša Jurinić, klavir
Ksenija Zaratjants, violina
Žarko Ignjatović, gitara

Gudački kvartet Rucner:
Sidonija Lebar, I. violina
Ana Paula Knapić Franković, II. violina
Dragan Rucner, viola
Snježana Rucner, violončelo

Cantus Ansambl:
Ivan Novinc, I. violina
Mislav Pavlin, II. violina
Tvrko Pavlin, viola
Jasen Chelfi, violončelo
Dani Bošnjak, flauta
Danijel Martinović, klarinet
Vedran Kocelj, truba
Srebrenka Poljak, klavir
Vojislav Čičić, udaraljke
Marko Mihajlović, udaraljke

Berislav Šipuš, dirigent

■ Glasovirski preludij **Igra staklenih perli** promatra u zrcalu svoje metafore rafiniranu igru i kotrljanje vlastitih, posvuda i nepovratno rasutih djelića. U nadrealno zamagljenom ozračju oni se postupno skupljaju u tajanstvene nakupine sasvim novih, osnovnomu tijelu stranih i neshvatljivih oblika.

■ **Diabolezza** je naziv plesa koji se plesao u Istri i Primorju od 17. do 19. stoljeća, uglavnom na svadbama i narodnim slavljinama. Ni melodija ni pokreti plesa nisu sačuvani, ali je ostala usmena predaja o plesu kao ritmičnom, veselom i slavljeničkom. Naslov, međutim, odaje i određeni »barbarski i pogani« karakter, tako karakterističan za miješanje starih slavenskih vjerovanja i kršćanstva. Skladba je autorovo viđenje legende o tom starom plesu.

■ Jednostavačnu kompoziciju **Žalobni pjev** za violinu i glasovir Josipović je napisao 1994. godine. U ovoj je kompoziciji osnovna melankolična nota s povremenim »izletima« u druge ugođaje. Glazbeni je govor postmodernistički — s elementima tradicionalnog pristupa isprepliću se avangardni postupci. Prema riječima S. Race, ova je skladba »raspeta između dva svijeta — hladne, krute i razarajuće brutalne sile, te tuge, nužnosti i uzvišena bola.

■ »Skladba **LauROs** nastala je na poticaj Laure Vadjon i Romane Matanovac 1999. godine te je praižvedena na Osorskim glazbenim večerima koje se zalažu za nova hrvatska djela. Pomalo tajanstven naziv skladbe zapravo je svojevrstan anagram nastao iz početnih slova imena umjetnica (Lau — RO) te naziva grada Osora (Os). Skladba se služi tipičnim modernističkim manirama kombinirajući »klasična« i »avangardna« sredstva. U obliku koji nalikuje rondo *LauROs* izmjenjuje rapsodične s aleatoričkim dijelovima te izmjenjuje elegijske i motoričke ugođaje balansirajući između nježne lirike i agresivne virtuoznosti.« U toj skladbi kao da se vrti u krug, približava se i udaljava, izgleda čas većom, čas manjom, čas zamagljenijom, čas jasnijom i osvjetljenijom. Poput žene postavlja uvijek isto pitanje na koje u mukama stižu tek ulomci mogućega odgovora. Jedan je od njih neočekivano fina harmonijska nijansa kojom gitara iznervirano iznenađuje uporan violinski rondo—upit, pa on ostaje bez riječi. Međutim, kao i u životu, glavno pitanje glazbe i dalje stoji kao stvarni predmet u prostoru, a odgovor, rascijepljen na sitne, tek djelomice čujne komadiće—epizode, posvuda oko njega beznadno lebdi u zraku. Radi se o tragediji, no sve je izvedeno naizgled olako i prozračno, s rafiniranim istočnjačkim smješkom, u čemu se i ogleda najveća skladateljskoja majstorija. (Dubravko Detoni, CD *LauROs*, Tutico Classic)

44. Glazbena tribina Pula

■ **Ars diabolii** autorov je drugi gudački kvartet. Inspiriran je plesom koji je dugo u rigidnom društvu smatran đavoljim djelom. Različitim, postmodernističkim eksplikacijama karakterističnih plesnih ritmova ples se afirmira kao estetski, emotivni i etički faktor čovjekova življenja. Bogatim i specifičnim mogućnostima gudačkog kvarteta autor pridodaje i udaraljke koje su gotovo nezaobilazne u plesnoj glazbi. Može se reći da je ova skladba nastavak autorova interesa za plesnu glazbu i njenu novu artikulaciju, koja je vidljiva iz njegovih skladbi *Samba da camera*, *Dernek*, *Drmeš za Pendereckog*, *Zagreb Rag* i *Diabolezza*.

■ Zamišljena kao svojevrsni ditiramb, hedonističko uživanje u muziciranju, skladba **Musicam psalite** svakom od muzičara pruža priliku da pokaže svoje umijeće i predanost melodiji i ritmu. Gudački kvartet, flauta, klarinet, truba, klavir i udaraljke medij su kojim glazbenici publici trebaju putem postmodernističke fature skladbe pružiti nekoliko minuta zajedničke predanosti zvuku.

Aljoša Jurinić (Zagreb, 1989.) student je prve godine klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Rubena Dalibaltayana. Nastupa kao solist, u komornim sastavima i uz pratnju orkestra te sudjeluje na natjecanjima u zemlji i inozemstvu, gdje osvaja šesnaest prvih, tri druge i jednu treću nagradu. Četiri puta nagrađen je prvom državnim nagradom na hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe kao solist i član komornih sastava. Prvonagrađen je na Međunarodnom natjecanju mladih pijanista Zlatko Grgošević 2000., 2002. i 2006. Na međunarodnim natjecanjima u inozemstvu prvu nagradu osvojio je u Saleu i Goriziji (2001.) te Beču (2002.). Proglašen je apsolutnim pobjednikom 10. Međunarodnog natjecanja Etide i skale (Zagreb, 2004.), kada je dobio i posebnu Nagradu *Zvezdana Bašić* za najbolju izvedbu virtuosne skladbe. Laureat je 13. natjecanja Lions Grand Prix 2007. u Rijeci, gdje je osvojio prvu nagradu i posebnu nagradu publike. Dobitnik je prve i posebne nagrade za najbolju izvedbu zadane skladbe domaćeg autora na natjecanju EPTA u Osijeku 2007. te druge nagrade na međunarodnom natjecanju pod okriljem iste organizacije u Moskvi 2007. Od 2000. aktivno pohđa seminare i majstorske tečajeve uglednih pedagoga: M. Kandelaki, A. Portugheisa, A. Valdme, L. Baranyaya, E. Indjića, K. –H. Kämmerlinga, R. Dalibaltayana i N. Floresa.

Violinistica **Ksenija Zarafjants** (Gorki, Ruska Federacija, 1985.) počela je učiti glazbu u dobi od 4 godine, a sa 6 je krenula u muzičku školu. Sudjelovala je na brojnim koncertima, festivalima i gradskim te regionalnim natjecanjima, a 1998. godine osvojila je prvu nagradu na 1.

Međuregionalnom natjecanju u Gorkom. Godine 2000. preselila se u Hrvatsku i upisala Srednju glazbenu školu I. Matetića Ronjgova u Rijeci u klasi prof. D. Trinajstića. Dvije godine kasnije dobila je prvu nagradu na županijskom natjecanju u Rijeci. Godine 2003. upisala je Muzičku akademiju u Zagrebu, studirala u klasi prof. B. Košira, T. Pechenya i G. Končara te diplomirala 2007. s odličnim uspjehom. Tijekom studija svirala je u međunarodnim orkestrima mladih — Junge Donau Philharmonie, Nietherlands Youth Orchestra, Zoltan Kodaly World Youth Orchestra i drugima. U ljeto 2006. godine ostvarila je dva zapažena nastupa s Orkestrom mladih na Hvaru. Ove je godine sudjelovala na Međunarodnom natjecanju Alfredo e Vanda Marcosig u Goriziji i na festivalu Zagrebačke ljetne večeri.

Žarko Ignjatović rođen je 1961. godine u Puli, gdje je završio nižu i srednju glazbenu školu u klasi profesora Ivana Štekara i Marinka Opalića. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Darka Petrinjaka (1983.) te na *Hochschule für Musik und Darstellende Kunst* u Grazu u klasi prof. Marge Bäuml — Klasinc (1987.). Završio trogodišnji poslijediplomski studij na Mozarteumu u Salzburgu u klasi prof. Eliota Fiska 1995. godine. Aktivno je sudjelovao u brojnim seminarima svjetski znanih gitarista, poput Juliana Breama, Johna Williama, Davida Russella, Sergia i Odaira Assada i drugih. Dobitnik je brojnih nagrada na nekadašnjim republičkim i saveznm natjecanjima. Od 1984. godine živi u Ljubljani. Zaposlen je kao izvanredni profesor za gitaru i komornu glazbu na Pedagoškom fakultetu u Mariboru i u Srednjoj glazbenoj i baletnoj školi u Ljubljani. Osim solističkog angažmana, nastupa i u raznim komornim ansablma. Redovito snima za radio i televiziju. Izdao je dva solistička albuma, prvi s djelima S. L. Weissa, A. Piazzolle, M. Tippetta, D. Bogdanovića i U. Rojka (1998., Muzikaviva, Ljubljana), a drugu s djelima suvremenih slovenskih skladatelja: A. Kumara, I. Krivokapića, M. Lazara, A. Strajnara, L. Vrhunc i U. Rojka (2001., ZKP RTV SLO, Ljubljana). Sudjelovao je u snimanju nekoliko ploča raznih glazbenih stilova, a krajem 2005. objavljen je prvi CD gitarističkog dua Jerko Novak/Žarko Ignjatović (ZKP RTV SLO, Ljubljana).

Gudački kvartet Rucner utemeljili su 1998. godine bračni par Snježana i Dragan Rucner (do tada dugogodišnji članovi Gudačkog kvarteta Klima). Nastavljajući zagrebačku tradiciju komornog muziciranja, njegovanjem klasičnog i suvremenog međunarodnog repertoara, kao i izvođenjem djela suvremenih hrvatskih autora, Gudački kvartet Rucner čini i repertoarni iskorak prema glazbi drugih žanrova, o čemu svjedoči i njihova nadasve uspješna suradnja s američkim bandoneonistom Peterom Soaveom. U

44. Glazbena tribina Pula

dosadašnjem djelovanju Kvartet Rucner muzicirao je u Zagrebu, u mnogim gradovima Hrvatske, na najvažnijim hrvatskim festivalima — nastupili su, između ostalog, na Muzičkom biennalu Zagreb 2001. i 2003., te na Dubrovačkim ljetnim igrama 2002. i 2003., a turneje su ih vodile u Bosnu i Hercegovinu, Italiju, Sloveniju, Austriju, Egipat, Poljsku, Njemačku i Kinu. Za Gudački kvartet Rucner pisali su skladbe mnogi hrvatski autori koje ansambl na svojim nastupima redovito predstavlja. Za prvi ciklus koncerata komorne glazbe pod nazivom *Četiri godišnja doba* priređen 2003. godine, Kvartet je dobio Diplommu *Milka Trnina* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika i godišnju Nagradu *Vatroslav Lisinski* koju dodjeljuje Hrvatsko društvo skladatelja za doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu.

Cantus Ansambl — vidi str.

Berislav Šipuš — vidi str.

Četvrtak, 8. 11.
20.00
Circolo

IZ RADIONICE CANTUS ANSAMBLA

Mnogi su zagrebački ansambli niz godina pojedinačnim izvedbama, a povremeno i praižvedbama djela hrvatskih autora na svoj način popunjavali višegodišnju prazninu između dvaju Muzičkih biennala Zagreb, koji je za festivalske potrebe u nekoliko navrata osnivaio rezidentni ansambl fleksibilnoga sastava prilagođenog raznolikim zahtjevima suvremenih partitura. Kako se nekonvencionalni instrumentalni postav nije dao izvesti iz tada postojećih ansambala, 2001. godine inauguriran je **Cantus Ansambl**, a njegov tadašnji uspjeh na MBZ—u u okviru ciklusa od četiri koncerta s deset praižvedbi imao je takav odjek da ga je Hrvatsko društvo skladatelja odlučilo podržati kao dugoročni projekt. Popunjavajući desetljećima prazni prostor zamrle reprodukcije suvremene glazbe koja bi uključivala rad na novim opusima i njihovo promicanje, odnosno interpretaciju skladateljske ostavštine prošloga stoljeća (mahom od pedesetih godina nadalje), Cantus Ansambl se izborio za vlastiti prostor i postao reprezentativni sudionik hrvatske suvremene scene, pa je postalo uobičajenom praksom da im hrvatski skladatelji bez očekivane narudžbe sami posvećuju nove skladbe. Šest godina nakon prvoga travanjskog koncerta 2001. Ansambl djeluje gotovo u istom sastavu na čelu sa stalnim umjetničkim voditeljem i dirigentom Berislavom Šipušem. U proteklom je razdoblju repertoar Ansambala narastao na više od stotinu izvedenih opusa, među kojima je bilo gotovo 50 praižvedbi (od toga veći broj nacionalne produkcije), a stilski pluralizam 20. i 21. stoljeća nesumnjivo mu osigurava dugu budućnost. Samo u studenom 2005. predstavljena je na tri koncerta glazba 14 skladatelja — četiri su skladbe bile praižvedbe, a ostalih deset Ansambl je svirao prvi put, što upućuje na njegovu vitalnost, visoku kondicioniranost i stabilnu kvalitetu izvedbe. U interpretaciji Ansambla skladbe *Sanjači* Mladena Tarbuka i *Leptiri* Olje Jelaske osvojile su Vjesnikovu Nagradu *Josip Štolcer Slavenski* za 2002. i 2005. godinu. U posebnosti Cantus Ansambla ide i održavanje ljetnih radionica (Vis, Zagreb, Grožnjan), na kojima se u suradnji s autorima i zainteresiranim

glazbenicima izvan stalnog sastava Ansambla pripremaju nova djela. Od sezone 2006./2007. Ansambl održava ciklus od šest koncerata u suradnji s Koncertnom dvoranom Vatroslava Lisinskog. Iako se zrelost pojedinoga glazbenog tijela mjeri i godinama djelovanja, Cantus Ansambl je u proteklih šest sezona zabilježio intenzivnu koncertnu aktivnost u Hrvatskoj, Austriji, Italiji, Sloveniji, BiH, Njemačkoj, Belgiji, Velikoj Britaniji, Švedskoj (projekt *Musical Links*), Turskoj i Meksiku. Također je uspostavljena međunarodna mreža suradnje s austrijskim Ansamblom Merlin, talijanskim Icarusom, belgijskim ansamblom Musiques Nouvelles, bečkom Zakladom i Centrom Arnold Schönberg, Udruženjem za novu glazbu Cromas iz Trsta, sarajevskim ansamblom Sonemus, a pokreće se i partnerstvo s milanskom Scuola Civica di Musica. Sve su to skupine koje dijele sličnu vrstu repertoara i zalažu se za kvalitetnu produkciju suvremene glazbene prakse, a mogući model međunarodnog udruživanja ambiciozno je pokazan u suradnji s ansamblom Icarus i to kroz njihovo gostovanje u Zagrebu, Cantusovo gostovanje u Italiji i zajedničke projekte u Meksiku, Njemačkoj i Belgiji. U važnom projektu Hrvatskoga radija *Gradovi glazbe Europske radijske unije* (EBU) u studenom 2005., kada je ostvareno sedam izravnih koncertnih prijenosa koji su bili emitirani u 74 europske države, Cantus Ansamblu pripala je čast otvorenja ciklusa. Na rasporedu koncerta bila su djela petorice hrvatskih skladatelja, od kojih su četiri posvećena Ansamblu (jedno je bila praizvedba). Pored nacionalnog repertoara, predstavljen je i treći dio antologijskog opusa P. Hindemitha (*Komorna glazba*, op. 36, br. 2) sa solistom, talijanskim violončelistom Enricom Dindom. U ovoj sezoni uz drugu seriju koncerata ciklusa **Cantus & Lisinski**, Cantus Ansambl priprema i velike turneje po Kini i Kanadi. Također je proglašen službenim ansamblom ISCM—a za 2008. godinu.

Skladatelj i dirigent **Berislav Šipuš**, umjetnički voditelj Cantus Ansambla, rođen je 1958. u Zagrebu. Usporedo sa studijem povijesti umjetnosti na zagrebačkom Filozofskom fakultetu studirao je i diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Stanka Horvata. U kompoziciji se usavršavao kod Gilberta Bosca u Udinama te Francois Bernarda Machea i Iannis Xenakisa u Parizu. Pedagoškim se radom počeo baviti u Školi funkcionalne glazbene pedagogije u Zagrebu, a poslije i na Muzičkoj akademiji, gdje je danas izvanredni profesor. Neko je vrijeme bio producent u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, od 1987. je producent, a od 1997. programske ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb. Još je 1979. postao glazbeni suradnik — pijanist Baleta HNK u Zagrebu i to ga je zanimanje kasnije odvelo na Bermudske otoke u Bermuda Civic Ballet, potom i u Teatro alla Scala u Milano. U toj kazališnoj kući radi gotovo neprekidno od 1989., isprva korepetirajući, a od 1997. godine i

dirigirajući orkestrom u baletnim produkcijama. Debitirao je ravnajući izvedbom *Labuđeg jezera* P. I. Čajkovskoga, čiji je koreograf bio Rudolf Nurejev. U Hrvatskoj je prvi put dirigirao 1993. godine izvedbu *Giselle* A. Adama u zagrebačkom HNK. Suradivao je potom s brojnim orkestrima, šireći postupno koncertni repertoar. Umjetnički je voditelj Cantus Ansambla od njegova utemeljenja 2001. godine, a iste je godine postao i ravnatelj Zagrebačke filharmonije, ostavši na toj dužnosti do 2005. Od 2007. je godine umjetnički voditelj i prvi dirigent Hrvatskoga komornog orkestra.

44. Glazbena tribina Pula

Srđan Dedić: Ich vergesse Dich nicht* (2007.)

Frano Đurović: Fantazija, za klavir i komorni ansambl (2007.)

Arnold Schönberg: Lied der Waldtaube, za srednji glas i komorni ansambl** (iz Gurrelieder, obrada A. Schönberga, 1923.)

Dubravko Detoni: dolce furioso (2003.)

Cantus Ansambl:

Ivan Novinc, I. violina

Mislav Pavlin, II. Violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Nikša Bobetko, kontrabas

Julianna Nagy, harfa

Dani Bošnjak, flauta

Božidar Križan, oboa

Željka Barišić Pulig, engleski rog

Danijel Martinović, klarinet

Davorin Brozić, klarinet

Milko Pravdić, klarinet

Ricardo Luque Perdomo, fagot

Aleksandar Čolić, kontrafagot

Bank Harkay, rog

Zoran Katić, rog

Vedran Kocelj, truba

Mario Šincek, trombon

Vitalij Muntjan, harmonika

Srebrenka Poljak, klavir

Filip Fak, SY 77, harmonij

Vojislav Čičić, udaraljke

Marko Mihajlović, udaraljke

Zrinka Ivančić, klavir

Dunja Vejzović, mezzosopran

Berislav Šipuš, dirigent

Srđan Dedić (Zagreb, 1965.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Stanka Horvata 1989. godine. Specijalizirao se od 1990. do 1991. iz elektroničke glazbe na Sveučilištu u Strasbourgu kod François–Bernarda Mâchea, a od 1991. do 1993. iz skladanja na Konzervatoriju Sweelinck u Amsterdamu kod Geerta van Keulena. Od 1998. do 1999. učio je skladanje kod Jojia Yuase u Tokiju kao dobitnik stipendije japanske vlade za strane umjetnike (Bunka–Cho), istodobno učeći i tradicionalne japanske instrumente sa članovima ansambla Pro Musica Nipponia. Od 2005. godine asistent je na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Njegova djela izvode ugledni orkestri i izvođači, npr. Simfonijski orkestar iz Louisvilea, Praški simfonijski orkestar, Ensemble Orchestral International, Korejski komorni orkestar, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestri Hrvatske i Slovenske radiotelevizije. Djela su mu predstavljena na mnogim festivalima, npr. na Svjetskim danima glazbe Međunarodnoga društva za suvremenu glazbu 1997. i 2003., na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO–a u Parizu, na Gaudeamusovu Međunarodnom glazbenom tjednu u Amsterdamu, na Muzičkom biennalu Zagreb, na Festivalu suvremene glazbe pri Državnom sveučilištu u Indiani, na Svjetskom kongresu saksofonista u Montréalu. Dobitnik je više nagrada: 1988. godine prva nagrada na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO–a u Parizu, 1989. Nagrada *Sedam sekretara SKOJ–a*, 1989. Nagrada Muzičkog biennala Zagreb za studentske orkestralne skladbe, 1990. Nagrada Hrvatskog glazbenog zavoda, 1995. prva nagrada na 29. Festivalu suvremene glazbe u Indiani. Od 1991. razvija teorije i programe iz područja algoritamskog skladanja uz pomoć računala.

■ »Mogućnost ovakvog ansambla četrnaest instrumentalista da ostvari bezbroj boja raznih registara i instrumentalnih grupa, od sola i detalja do kompleksnog tutti zvuka, čini mi se magičnom. U trostavačnom obliku, pokušao sam napraviti novi korak u ujedinjenju intuitivnih, apstraktnih i »vizualnih« muzičkih ideja s odgovarajućim strukturama tonova i ritma. Materijal je u potpunosti rezultat algoritmičkih procesa koje razvijam s IRCAM–ovim kompjuterskim programom MAX zadnjih 17 godina. Naslov (*Neću te zaboraviti*) odnosi se na mnogobrojna prijateljstva, poznanstva i susrete s ljudima najrazličitijih kultura i nacionalnosti u kozmopolitskom Amsterdamu, koja su za mene bila nezaboravna... Skladba je nastala na poticaj MBZ–a, a posvećena je Cantus Ansamblu koji je svojim radom napravio nove i značajne korake u promicanju i izvođačkoj kvaliteti suvremene glazbe u Hrvatskoj. Skladba danas doživljava prvu integralnu izvedbu u svom trostavačnom obliku.« (SD)

Frano Đurović (Dubrovnik, 1971.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Frane Paraća. Osim orkestralnih, komornih i instrumentalnih skladbi, autor je i velikog broja elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija i multimedijalnih projekata u kojima uspješno kombinira glazbu s raznim formama vizualnih umjetnosti. Dobitnik je nekoliko uglednih nagrada (*Josip Štolcer Slavenski*, *Stjepan Šulek*). Redovni je član Hrvatskoga društva skladatelja i docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

■ »U **Fantaziji**, za klavir i komorni ansambl, propitujem višeslojnost odnosa zvuka i tišine, solista i ansambla, zadanog i slobodnog. Važna mi je svojevrsna nedorečenost u obliku i uopće u logici razvijanja djela. Skladba je posvećena Zrinki Ivančić i Cantus Ansamblu.«(FD)

Arnold Schönberg (Beč, 1884. — Los Angeles, 1951.), muzičko je obrazovanje stekao kao samouk te uz pomoć prijatelja, dirigenta i kompozitora Alexandra Zemlinskog. Do 1933. naizmjenično je djelovao u Beču i Berlinu razvivši široku i sistematsku pedagošku djelatnost. Njegove tečajeve iz kompozicije pohađali su glazbenici koji su glazbi 20. stoljeća dali velik doprinos: Alban Nerg, Anton Webern, Egon Wellesz i drugi. Rezultat tih predavanja je udžbenik iz klasične harmonije *Harmonielehre* (1911.). Nakon Hitlerovog dolaska na vlast, emigrirao je u Sjedinjene američke države. Tamo je neko vrijeme živio u New Yorku, a zatim u Los Angelesu gdje je predavao na *University of Southern California* (1935.) i kasnije na *University of California* (1936. — 1944.). Prva Schönbergova djela nadovezuju se na kasni njemački romantizam, izvlačeći posljednje konsekvence stvaralačkog stava izraslog iz harmonijske bujnosti Wagnerove partiture *Tristan i Izolda*. Postepeno osvojivši široko područje slobodne atonalnosti dolazi do ideje o novom konstituiranju tonskog materijala — dodekafonskog principa — dajući tako tradicionalnim muzičkim tekovinama novi smisao, a istodobno tokom cijelog svog stvaralaštva uvjetovan ekspresionizmom kao stilskom odrednicom.

■ **Lied der Walddtaube** završna je pjesma prvog dijela ciklusa *Gurrelieder*, a koji je nastajao između 1910. i 1911. na temelju pjesama *Gurresange* danskog književnika Jensa Petera Jacobsena. Komornu verziju komada *Lied der Walddtaube* Schönberg je pripremio je za potrebe koncerta u Kopenhagenu 1923. kojim se htjelo predstaviti komorni opus majstora Nove bečke škole. Slušaateljska pažnja bi svakako trebala biti usmjerena na prilagođavanje originalne gigantske partiture, s preko stotinu instrumenata, komornom ansamblu. Zanimljiva je elegantna skladateljsko–tehnička praksa kontinuiranog variranja i kombiniranja kratkih, pregnantnih motiva unutar gotovo

sonatno simetrične forme. *Lied der Waldtaube* jedna je od Schönbergovih najljepših, a ujedno i najpopularnijih pjesama.

Dubravko Detoni (Križevci, 1937.), skladatelj i pisac, školovao se u Zagrebu, Sieni, Varšavi, Darmstadtu i Parizu. Autor je opsežnog opusa orkestralne (*Preobrazbe, Likovi i plohe, Simfonija, 47 pitanja, The Wonderful Monster of Time, Predasi tišine* itd.), koncertantne (niz koncerata za glasovir i dr.), komorne (*Zaboravljene muzike, Gimnastika za grupu, Euphonia, Silber—Suite, Bijela glazba, Crna glazba, Valcer, Follow me, ciklusi Monos, s brojkama, glazbenih grafika* itd.), solističke (osobito glasovirske), vokalne (*Nemiri zbog jutra, Cedurofilija, Deset intervala, Događaj* itd.) i elektroničke glazbe (*Bajka, Kameleon, Kič—varijacije, Suklađa, Tajna, ciklus Phonomorphia* i dr.). Osnivač je i umjetnički ravnatelj sastava za novi zvuk ACEZANTEZ s kojim je obišao većinu europskih zemalja te dio Amerike i Azije. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, od kojih su najnovije Vjesnikova Nagrada Josip Štolcer Slavenski (2003.) za skladbu *dolce furioso* i diskografska nagrada Porin za životno djelo (2007.). Djela su mu izvođena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, te objavljena na četrdesetak diskografskih izdanja. U svojim djelima iskazuje postojanu težnju za ravnotežom glazbenoga izraza koji se najčešće temelji na dramatičnoj izmjeni kontrasta, no bez napadne programne ilustrativnosti. Podjednako se služi klasičnim instrumentarijem i tekovinama elektroničke glazbe, a u namjeri za obogaćivanjem zvuka i izražajnih mogućnosti često kombinira oba zvukovna izvora.

■ Skladba *dolce furioso*, za komorni orkestar, nastala je 2003. godine. Iste je godine, 8. travnja, i praizvedena na Muzičkom biennalu Zagreb. Britanskim ansablom London Sinfonietta ravnao je Martyn Brabbins. Tim je povodom sâm autor o skladbi zapisao: »Kao što naznačuje i sam naslov, zamisao je skladbe neprestano i uporno odmjera vanje grubih i finijih, tamnih i svjetlijih, 'muških' i 'ženskih' segmenata, koji na neki način variraju klasično načelo motivičko—tematskoga suprotstavljanja dviju krajnosti kao osnove za živost i napetost glazbenoga događanja. U dvadeset međusobno spojenih brojeva taj se sukob dviju oprečnih struktura odvija naizgled slično, no uvijek drukčije — od nekoliko šumovitih eksplozija, grube, gotovo unakažene parafraze na koračnicu, namjerno kvarenoga citata iz autorova ranoga jazz—ulomka, pokušaja da se dosegne vječna melodija koja se penje u beskraj (i zatim isto toliko dugo pada) do polimetričkih i politonalnih 'furičnih' fragmenata koji uvijek nalaze odjek u vlastitoj, prividno smirenoj, lirskoj jeci.

Zrinka Ivančić diplomirala je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Damira Sekošana, a magistrirala u klasi prof. Vladimira Krpana. Trenutačno pohađa poslijediplomsko usavršavanje u Italiji kod prof. Franca Scale. Radi kao umjetnički suradnik na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Održala je niz recitala u Hrvatskoj i inozemstvu (Italiji, Francuskoj, Kanadi, Češkoj, Sloveniji). Nastupala je kao solist uz pratnju brojnih orkestara te svirala na brojnim poznatim festivalima i u sklopu ciklusa (Interpreti dal mondo, Dubrovačke ljetne igre, Sfumato, Piano fortissimo, Virtuoso). Glazbeni kritičari su redovito hvalili njezine nastupe. Na hrvatskim državnim natjecanjima osvojila je četiri prve nagrade, a uručene su joj i na međunarodnim natjecanjima u Moncalieru i u San Bartolomeu te četvrta nagrada na 2. Međunarodnom natjecanju Svetislav Stančić (kao jedini nagrađeni hrvatski natjecatelj). Dobitnica je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu te prve nagrade na Međunarodnom natjecanju Ferdo Livadić. Pobjedila je na 40. Tribini mladih glazbenika Darko Lukić. Snimala je za Hrvatski radio, a u nekoliko navrata sudjelovala u glazbenim programima Hrvatske televizije.

Dunja Vejzović (Zagreb, 1943.) započela je karijeru još kao studentica Muzičke akademije nastupom u ulozi Vještice u operi *Ivica i Marica* u produkciji Akademije 20. svibnja 1968. Prva velika uloga u angažmanu u bila je 1970. godine. Nakon jednogodišnjeg angažmana u Zagrebu i jednogodišnjeg usavršavanja u , došla je 1971. u , gdje se oblikovala u snažnu, sasvim posebnu umjetničku osobnost i svojom Azucenom u režiji 1974. godine na sebe skrenula pozornost glazbene javnosti. Po odlasku iz Nürnberga 1978., dvije je godine provela u angažmanu u i nastavila strelovit uspon prema vrhu svjetske operne produkcije. Od 1980. slobodna je umjetnica. Tri je godine, od 1978. do 1980. u hramu umjetnosti, na Bayreuthskim svečanim igrama, pjevala njegovu kulturnu ulogu Kundry i postala njezina vodeća svjetska interpretkinja. Snimila je pod ravnanjem uz u tri cjelovite Wagnerove opera: , koji je dobio *Grand Prix du Disque, Lohengrina* i za velike izdavačke kuće DGG i EMI. Ona sama dobila je nagradu *Zlatni Orfej*. Bila je protagonistica premijera u , , pariškoj Velikoj operi. U zenitu svoje wagnerijanske afirmacije poželjela je prijeći u i talijanski repertoar nastavljajući njegovanje , koji joj osobito dobro leži. U Zagreb se vratila kao gošća 1980. i oduševila svojom Adalgisom u *Normi*. Uslijedile su izvrsne Abigaille u i Massenetova *Thérèse*. Godine 1986. počela je surađivati s avangardnim redateljem , koji je znatno utjecao na njezina daljnja promišljanja, svrstavajući se tako u red onih umjetnica scene koje se ne mogu ničemu pokoriti i uvijek iznova nečim iznenađuju. Zanimljiva osobnost vrhunske muzikalnosti i iznimnih vokalnih mogućnosti zadnja je u nizu velikih hrvatskih umjetnika koji su

nastupali na najvećim svjetskim opernim scenama. (wikipedia)

Petak, 9. 11.

10.00

Hotel Histria

Tribina: Obrazovanje skladatelja

Moderator: Sanda Majurec Zanata

Sudionici: Haris Nonveiller, Marko Ruždjak, Bashkim Shehu i Janez Gregorc (SLO)

Sanda Majurec Zanata diplomirala je kompoziciju u razredu Stanka Horvata (1997.) i čembalo u razredu Višnje Mažuran (1999.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavala se u Semmeringu, Darmstadtu i Szombatelyju kod Michaela Jarrella. Njezina djela izvode se na koncertima i festivalima u zemlji i inozemstvu (Muzički biennale Zagreb, Međunarodna glazbena tribina u Puli, Festival Bartók u Szombatelyju, Festival mladih skladatelja u Solunu i dr.). Docentica je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku i vanjska suradnica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a na Glazbenom učilištu Elly Bašić u Zagrebu vodi vježbe iz kompozicije za polaznike srednje škole. Jedna je od utemeljitelja Malog festivala čembala. Kao čembalistica nastupa na koncertima u zemlji i inozemstvu.

Haris Nonveiller (Split, 1941.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u klasi prof. Stjepana Šuleka. Od 1976. bio je zaposlen na istoj Akademiji, isprva kao docent, a kasnije izvanredni profesor za teorijske glazbene predmete. Autor je nekoliko orkestralnih skлади javno izvedenih i snimljenih za Radio Zagreb te redaktor pjesmarice *Slava Bogu na visini*. Djelovao je kao glazbeni suradnik Hrvatske televizije (25 godina) — autor, režiser i voditelj u više od 300 emisija; član stručnih povjerenstava Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu; član radne grupe inicijative Iskorak 2001. Sveučilišta u Zagrebu; član Odbora za organizaciju nastave Sveučilišta u Zagrebu; predavač na stručnim seminarima iz harmonije; član Povjerenstva za državne ispite, predstavnik Akademije na kongresima Europskog udruženja kozervatorija, akademija i visokih muzičkih škola te

stalni član Radne grupe mediteranskih zemalja za primjenu Bolonjske deklaracije; tajnik udruge Fond Stjepan Šulek od osnivanja 1992. godine; dekan, prodekan, pročelnik i dr. na Muzičkoj akademiji. Član je Hrvatskoga društva glazbenih i plesnih pedagoga koje mu je 2000. godine dodijelilo priznanje.

Marko Ruždjak (Zagreb, 1946.) diplomirao je klarinet (1969.) i kompoziciju (1972.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Mila Cipre. U kompoziciji se usavršavao u Parizu (Ivo Malec, Pierre Schaeffer) i Kölnu (Milko Kelemen). U razdoblju od 1969. do 1973. urednik je izdanja Koncertne direkcije Zagreb, od 1974. do 1976. voditelj Muzičkog informativnog centra KDZ–a, od 1979. profesor teorijskih predmeta, a od 1990. i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nagrade: dvije nagrade *Sedam sekretara SKOJ–a* (1970., 1971.); Nagrada JRT–a (1974.); Vjesnikova Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (1977.); godišnja Nagrada *Vladimir Nazor* (1988.); Nagrada Međugorje (1995.); diskografska nagrada *Porin* (1996., 1998., 2000.); Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja, 2004.

Mr. art. **Bashkim A. Shehu**, red. prof. (Peje, Kosovo, 1952.) završio je Muzičku akademiju, Odsjek za kompoziciju i dirigiranje, u klasi profesora M. Špilera, u Sarajevu. Nakon toga koristio je dvogodišnju stipendiju i specijalizirao kompoziciju na *Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris* kod profesora Tonya Aubina, Ive Maleca i Betsy Jollas. Paralelno je bio uključen u istraživački rad na institutu *Jeuxseux* u klasi prof. dr. J. Anne Castelegno, na projektu balkanskih glazbenih instrumenata. Poslijediplomski studij završio je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, Odsjek za kompoziciju (simfonijska glazba) u klasi prof. Josipa Magdića. Po dolasku u Hrvatsku primljen je na Pedagoški fakultet u Puli, na Glazbeni odsjek, u zvanje docenta (danas Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Odjel za glazbu). Sada je redoviti profesor i pročelnik Odjela za glazbu. Njegov skladateljski opus obuhvaća orkestralna, vokalno–instrumentalna i zborska djela. Sklada glazbu za filmove i drame, te zabavnu glazbu za djecu i mladež. Djela B. Shehua se izvođena na *MBZ, GTP, Dubrovačkim ljetnim igrima, Baletnom dubrovačkom biennalu, Koncertu mladih skladatelja u Moskvi*, u Koncertnoj kvorani *CACEM* u Parizu; na autorskim koncertima u Segedinu 2002., Tirani 2003. Puli 2004. i Prištini 2004. te koncertima u Prištini, Skoplju, Đakovici, Peći, Prizrenu, Beogradu, Novom Sadu, Ljubljani, Sarajevu, Opatiji, Puli, Mostaru, Zagrebu, Parizu, Pragu, Bratislavi, New Yorku, Rimu, Grazu, Tirani, Hannoveru, Birminghamu, Stuttgartu, Amsterdamu, Kijevu i dr. Povodom 30–te godine stvaralaštva trenutno priprema dvostruki autorski CD.

Skladatelj, aranžer i pedagog **Janez Gregorc** (Ljubljana, Slovenija 1934.) studirao je kompoziciju kod prof. Lucijana Marije Skerjanca, a 1963. diplomirao u klasi prof. Blaža Arniča na Akademiji za glazbu u Ljubljani te usavršavao aranžiranje na Visokoj školi za glazbu Berklee u Bostonu kod prof. Herba Pomeroya 1967. godine. Osnivač je studentskog jazz orkestra Ad Hoc, producent za jazz glazbu na RTV Slovenija, profesor na Akademiji za glazbu i scensku umjetnost — Institut za Jazz u Grazu (1965. – 1976.), profesor na Akademiji za glazbu u Ljubljani (1976. – 2001.), na Pedagoškoj akademiji u Mariboru (1992. – 2004.), član ekspertne komisije za jazz pri EBU, predsjednik Društva slovenskih skladatelja (1992. – 1998.) itd. Dobitnik je brojnih nagrada na međunarodnim jazz festivalima, priznanja Metoda Badjure za glazbu u filmu *Telematerija* (1974., Ljubljana), nagrade SOKOJ—a za najbolji aranžman na Danima slovenske zabavne glazbe (1973., 1978., 1979., Ljubljana), Nagrade 4. jula za balet *Žica* (1977., Beograd), Zlatne arene za glazbu u filmu *Ljubezni Blanke Kolak* (1987., Pula), Prešernove nagrade za balet *Žica* (1992, Ljubljana), Župančičeve nagrade za balet *Perpetuum* (1995, Ljubljana), diskografske nagrade Zlati petelin 2001. za CD *Kaj ti je deklica*, nagrade za posebne zasluge povodom 60. godišnjice Društva slovenskih skladatelja itd. U suvremenoj slovenskoj glazbi Gregorčevo stvaralaštvo zauzima poseban smjer koji popunjava prostor između ozbiljne i zabavne glazbe. Njegove skladbe izvode se na svim vodećim europskim jazz festivalima. Brojni europski orkestri (Hamburg, Hannover, Copenhagen, London, Graz) snimili su Gregorčeva djela. Istaknuti je autor baletne i filmske glazbe. Prvenstveno piše instrumentalnu glazbu, ponekad za neobične orkestralne sastave, kao na primjer za big band i simfonijski orkestar, za dva simfonijska orkestra i slično, čime se posebno odlikuje na europskoj skladateljskoj sceni.

Petak, 9. 11.

12.00

Circolo

AUTORSKI KONCERT JOSIPA MAGDIĆA (1937.)

Skladatelj, dirigent i orguljaš **Josip Magdić** (Ogulin, 1937.) je nakon završene Više pedagoške škole u Zagrebu upisao kompoziciju (Z. Grgošević) i dirigiranje (D. Švara) na Akademiji za glazbu u Ljubljani te 1966. magistrirao kompoziciju u klasi L. M. Škerjanca. Postaje član Društva slovenskih skladatelja 1964. godine, kada je primio i Prešernovu nagradu za Koncert za flautu i orkestar. Orgulje je učio također u Ljubljani s P. Rančigajem. Isprva je bio samostalni umjetnik u Ljubljani, a 1967. odlazi u Bjelovar gdje postaje direktor Glazbene škole Vatroslava Lisinskog. Od 1970. predavač je teorijskih predmeta na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, a docent postaje 1972., kada utemeljuje ansambl za suvremenu glazbu MOMUS (Moderna muzika Sarajevo) čiji je umjetnički voditelj. Godine 1977. pokreće grupu MASMANTRA koju spaja s elektroakustičkom radionicom (EAR) pri Udruženju skladatelja. Zatim 1985. postaje redovni profesor u Sarajevu, a deset godina kasnije i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Napisao je 212 opusa za najrazličitije sastave. Često nastupa solistički izводеći vlastita djela na orguljskim koncertnim turnejama diljem Europe. U Sarajevu je ostao i za vrijeme najtežih ratnih događanja nastupajući vrlo angažirano u okviru Hrvatskog kulturnog društva *Napredak*. U Zagreb se vratio krajem 1994. godine. Član je Društva slovenskih skladatelja, Udruženja kompozitora BiH i Hrvatskog društva skladatelja. Bio je: prodekan i pročelnik na Muzičkoj akademiji u Sarajevu; tajnik i predsjednik Udruženja kompozitora BiH; predsjednik manifestacije Dani muzičkog stvaralaštva BiH; vođa Elektroakustičke radionice BiH EAR; član i predsjedavajući redakcije TMSJ u Opatiji; tajnik Jugoslavenske sekcije ISCM – a, itd. Za svoje stvaralaštvo primio je: Prešernovu akademsku nagradu 1964. za *Koncert za flautu i orkestar*, nagradu *Sedam sekretara SKOJ – a* 1969. za orkestralnu skladbu *Constellation*, nagradu IX. Međunarodnog natječaja elektroakustičke glazbe u Bourgesu 1981. za skladbu *Muzika*, Šestotravanjsku nagradu Grada Sarajeva 1986. za kantatu *Legenda o zemlji i narodu*, nagradu

Zlatno kolo Kulturno–prosvjetne zajednice BiH 1987., Četvrtosrpanjsku nagradu SUBNOR–a 1988. za skladbu *Poema miru*, nagradu Ministarstva kulture Republike Hrvatske 2002. za oratorij *Fidelissima advocata Croatiae* i 2003. za skladbu *Kasacija*, Zlatne plakete na Danima duhovne glazbe u Splitu (1998., 2004. i 2006.), Vjesnikovu Nagradu *Josip Štolcer Slavenski* za skladbu *Fantazija — Hommage à Boris* 2007.godine.

44. Glazbena tribina Pula

Chaconne HDS, za 11 instrumentalista, op. 211 (2007.)

Dhyāna, za sopran i komorni ansambl, op. 61 (1973.)

Fantazija — Hommage à Boris, za dva roga i gudački kvartet, op. 206 (2006.)

Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu, kantata za sopran, bariton i gudački kvartet, op. 208 (2007.)

Uskrsne varijacije, za gudački kvartet, op. 163b (1994.)

Cantus Ansambl:

Ivan Novinc, I. violina

Tamara Petir, II. violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Nikša Bobetko, kontrabas

Dani Bošnjak, flauta

Božidar Križan, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Ricardo Luque Perdomo, fagot

Bank Harkay, rog

Vojislav Čičić, udaraljke

Marko Mihajlović, udaraljke

Berislav Šipuš, dirigent

Gudački kvartet Rucner:

Sidonija Lebar, I. violina

Ana Paula Knapić Franković, II. violina

Dragan Rucner, viola

Snježana Rucner, violončelo

Marija Kuhar, sopran

Bank Harkay, rog

Zoran Katić, rog

Olga Šober, sopran

Miroslav Živković, bariton

■ Zreli opus Josipa Magdića odlikuje staloženost izraza, usuglašenost s vlastitim iskustvom o zvuku kao posredniku umjetničke zrelosti. Kao da je znatiželja, uvijek otvorena prema brojnim izazovima što su ih stvarale zvukovne predodžbe druge polovice minulog stoljeća, napokon ishodila potrebne odgovore i autor smireno prebire po kajdanci nataloženih znanja i ideja. U toj kajdanci danas važno mjesto ima kontrapunkt i sva moguća pitanja u vezi sa umjetničkim značenjem koji on u suvremenoj vizuri glazbenoga izraza može imati. U prostoru tog interesa nalazi se i Magdićevo novo djelo *Chaconne HDS*, za 11 instrumentalista, koje večeras doživljava treću izvedbu. Izbor instrumentalnog sastava pokazuje da je autor mislio upravo na Ansambl Cantus. Standardnim formacijama gudačkog i duhačkog kvinteta dodane su udaraljke. Na tom instrumentalnom temelju Magdić je izgradio chaconnu respektirajući povijesno naslijeđe oblika, ali i dopuštajući si otklone koji afirmiraju ne samo vrijednost pojma kontinuiteta nego i naslijeđu pridaju svježinu *novuma*.

■ **Dhyāna** (Ḍhâna) za sopran i komorni ansambl (S., fl., cl., perc. /t. — t., g. c., xil., 4 bong./, vl. I., vl. II., vla, vc., cb.) op. 61 je djelo koje na svojstven način ilustrira metodu meditacije u indijskoj filozofiji, a zasniva se na postupnoj redukciji stanja i sadržaja svijesti na točku ništice. Reduktivni niz sastoji se iz odvajanja od onog što ne valja — od strasti, zatim uključuje razmišljanje i spoznavanje, nakon kojeg se duh usredotočuje u točku, kada ostaje samo ravnodušnost i sabranost. Poslije toga slijedi pročišćena i svjesna sabranost koja dovodi do zahvaćanja u sublimalni tijek svijesti, odnosno do zadržavanja na pragu svijesti. Konačni cilj je *utruće* fenomenalne svijesti. *Dhyāna* je skladana u rujnu 1973. a praisveo ju je 2. studenoga 1973. u Sarajevu pod autorovim vodstvom ansambl *MOMUS* sa sopranisticom Milicom Buljubašić. Partituru je tiskalo 1975. Udruženje kompozitora BiH /EDICIJE UKBIH/.

— Što tražite idući od mjesta u mjesto, samo će vam tabani postati još ravniji.

— Vratite se! — Mirmo sjednite! — Meditirajte!

— U trbušnoj duplji nastaju pokreti, a zrak, prolazeći kroz zube, proizvodi različite zvukove. Ako su artikulirani, imaju lingvističko značenje.

— , liberté, , Arbeit, natis, jestestvo, prudenza, no...

— Kakva je ovo bezvrijedna grudva kala! — Kanshih chueh...

— Sve su to pouzdano znam samo sjenke.

— Istina je iznad afirmacije i negacije.

44. Glazbena tribina Pula

- To shvaća onaj koji to ne shvaća,
Onaj koji to shvaća, to ne shvaća!
 To ne razumiju oni koji to razumiju,
 To razumiju oni koji to ne razumiju. –
- Posjeduje li pseto nadnaravna svojstva?
- Wu, wu, wu... (JM)

■ **Fantazija — Hommage á Boris** za dva roga i gudački kvartet, opus 206, naručena je početkom 2006. godine za proslavu obilježavanja 100. obljetnice rođenja našega velikog i svestranoga glazbenog umjetnika Borisa Papandopula. Djelo je ujedno i posveta vrsnim umjetnicima kornistima Boštjanu Lipovšku i Viktoru Kirčenkovu kao i renomiranom i neumornom promicatelju novih hrvatskih praižvedbi Gudačkom kvartetu *Rucner*, koji su djelo praižveli 29. studenoga 2006. u zagrebačkom HGZ—u. U 2007. godini uslijedila je Vjesnikova nagrada. «U Fantaziji sam, kako kaže autor, poznavajući dragog Borisa, a cijeneći i njegov smisao za humor, vedrinu, iskričavost, poletnost i veselje — posegnuo upravo za onakvim skladateljskim tehnikama i skercoznošću kojom bi i on bio ganut i zadovoljan. Oblik je slobodan kakav se može i očekivati u fantaziji uz primjenu danas uobičajenog i nadograđenog harmonijskog i polifonog jezika. Kako sam i sâm bio kornist učeći rog najprije kod profesora Tadije Antunovića kada sam napisao svoju *Elegiju* za rog i glasovir koju sam i izveo na takmičenju pred komisijom u kojoj je bio i naš najstariji kornist i skladatelj Fran Lhotka, a kasnije i kod profesora Jožeta Falouta, to sam splotom okolnosti bio sretan da mogu pisati djelo za rog, odnosno dva odlična kornista, jer poznam instrument ono što se kaže «u dušu», a posebno su zanimljiva dva kornista koji su oduvijek okosnica instrumentalnim ansamblima, a ovdje se nadmeću u svim mogućim tehnikama i to «tko će bolje!» (JM)

■ **Kantatu** za sopran, bariton i gudački kvartet *Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu*, op. 208 (tekst: biblijski, novozavjetni), Magdić je napisao u siječnju 2007. godine na poticaj vrsnih opernih umjetnika vokalnog dua Olge i Bojana Šobera i renomiranoga Gudačkoga kvarteta *Rucner* iz Zagreba, koji su djelo praižveli u ožujku ove godine, u okviru planiranog i već tradicionalnoga ciklusa *Četiri godišnja doba*. Kako je prvi koncert *Proljeće* planiran baš tijekom korizme, autor se opredijelio za odgovarajuću tematiku. Odlučio je da to budu svima dobro poznate posljednje Kristove riječi na križu, i to na latinskom jeziku. Djelo je autor stvorio od motiva i njihove mutacije iz gregorijanike, *Citharae octochordae*, hrvatskih nabožnih, pa čak i

rustikalnih i oporih motiva i napjeva, služeći se različitim polifonim tehnikama, modusima i osebnostima naših krajeva, ne bi li slušateljima što snažnije omogućio doživljaj interpretiranih riječi.

1. Pater, dimitte illis, quia nesciunt, quid faciunt.
«Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!» Lk 23 34
2. Hodie mecum eris in Paradiso.
«Zaista, kažem ti: danas ćeš biti sa mnom u raju!» Lk 23 43
3. Mulier, ecce filius tuus.
«Ženo! Evo ti sina!» Iv 19 26
4. Deus meus, Deus meus, utquid dereliquisti me?
«Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?» Mk 15 34; Mt 27 46
5. Sitio.
»Žedan sam.« Iv 19 28
6. Consummatum est.
»Svršeno je!« Iv 19 30
7. In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.

»Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!« Lk 23 46. (JM)

■ »**Uskrsne varijacije** (1994.) skladane su prema napjevu *Uskrsnu Isus doista* iz zbornika latinskih i hrvatskih crkvenih napjeva *Cithara octochorda* iz 1701. godine. Uzvišenu temu slijede tri kontrastne varijacije od kojih je posljednja u formi fughette. Originalna partitura (op.163) je napisana za orgulje. Autor ju je praisveo na predivnim orguljama *Heferer* u granatiranoj sarajevskoj katedrali 3. travnja 1994. Tek 2007. autor je ove varijacije (sada: op. 163b) priredio za gudački kvartet, naravno *Rucner*.« (JM)

Marija Kuhar (Žminj, 1982.) diplomirala je na Odsjeku za glazbenu kulturu i Odsjeku za pjevanje zagrebačke Muzičke akademije kod Lidije Horvat–Dunjko, a usavršavala se kod Olivere Miljaković. Dobitnica uglednih nagrada, sudjeluje u produkcijama Operne škole Mirula (Mozart, Menotti), a na opernoj sceni debitira 2005. (Halle, Njemačka), nakon čega nastupa u produkcijama HNK u Zagrebu (Ravel, Donizetti, Mozart, Poulanc, Verdi). Stipendistica je CEE Musiktheatera i Deutsche Bank Stiftung.

Cantus Ansambl — vidi str.

Gudački kvartet Rucner — vidi str.

Bánk Harkay (Subotica, Srbija, 1969.) diplomirao je rog u klasi prof. Preradeta Detičeka na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji (1992.) s najvišom ocjenom, a usavršavao se u Beču i Velenju kod prof. Hermanna Baumanna. Dobitnik je Rektorovih nagrada (kao solist i član Akademskog orkestra u projektu Mozartove opere), nagrade Hrvatskoga glazbenog zavoda, a na natjecanju učenika i studenata muzičkih škola i akademija te na natjecanju mladih umjetnika osvojio je prva mjesta. Od 1991. član je Zagrebačkog puhačkog ansambla, koji postiže zapažene međunarodne uspjehe, a objavio je tri kompaktne diska (*Summer music* 1999., *In — Out* 2005. i *Mladi* 2006.). Tijekom studija svirao je u Zagrebačkoj filharmoniji (čiji je bio i stipendist), u Simfonijskom orkestru HRT—a, Hrvatskom komornom orkestru, a 1993. je postao prvi kornist Simfonijskog orkestra HRT—a. Iste je godine nastavio studij roga na Folkwang Hochschule—Essen u klasi prof. H. Baumanna, diplomiravši s najvišom ocjenom 1995. Nastupa kao solist ili uz pratnju spomenutih orkestara, kao i Simfonijskog duhačkog orkestra HV—a i Varaždinskog komornog orkestra te sa Zagrebačkim solistima. Član je Cantus Ansambla i Okteta Zagrebačke filharmonije. Od 2007. je docent na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji.

Kornist **Zoran Katić** (Pula, 1968.) diplomirao je 1991. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Detičeka. Od 1991. do 1995. član je Simfonijskog orkestra HRT—a, u koji se vraća 2000. godine, nakon pet godina provedenih u Simfonijskom puhačkom orkestru HV—a. Suraduje sa svim većim orkestrima u Hrvatskoj, a posebno treba istaknuti dugogodišnju suradnju sa Zagrebačkim solistima (snimanje CD—a *Simfonije Luke Sorkočevića*). S Cantus Ansamblom suraduje od njegova osnutka.

Olga Šober diplomirala je pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Zlatka Šira i na Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Beču u klasi prof. Antuna Dermote, gdje je specijalizirala *lied* i oratorij, a magistrirala je na Fakultetu muzičkih umjetnosti u Beogradu. Prvakinja je Opere Hrvatskoga narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci. Gostovala je na svim opernim pozornicama te na vodećim ljetnim festivalima u Hrvatskoj, u mnogim gradovima bivše države (Ljubljana, Sarajevo, Beograd, Novi Sad) te u inozemstvu u: Italiji (*Rigoletto*), Mađarskoj (*Rigoletto*, *Revizor*), Ukrajini (*La Traviata*), Tatarskoj Republici (*La Bohème*), Gruziji (*Rigoletto*, *La Traviata*), Litvi (*La Traviata*), Republici Češkoj (*Rigoletto*, *La Traviata*), Austriji (*Stabat Mater* s A. Dermotom i *Bečkim komornim orkestrom*), Luksemburgu (*Orfej* i *Euridika*), Tajvanu (*La Traviata*), SAD—u, Njemačkoj i Japanu. Dobila je: Nagradu Pavao Markovac, nagradu Vjesnikove kritike Darko Lukić, Šaljapinovu medalju Sveruskog

opernog festivala u Kazanju (Tatarska Republika), Nagradu *Anala* u Osijeku za najbolju glavnu žensku ulogu, Nagradu Grada Rijeke 1994., Nagradu *Milka Trnina* 1994., Nagradu Hrvatskoga glumišta 1997., Nagradu HNK Ivana pl. Zajca *Štefanija Lenković* za najbolja operna ostvarenja 2004. Za osobite zasluge u kulturi odlikovana je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića 1998. godine. Uz opernu glazbu njeguje i bogatu solističku koncertnu aktivnost, a nastupa kao stalna gošća uz najpoznatije sastave u zemlji (AZ *Ivan Goran Kovačić*, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT–a, Collegium Musicum, Collegium pro musica sacra i dr.) uz dirigente: L. Matačića, N. Barezu, V. Šuteja, K. Onoa itd. Snima za razne nosače zvuka te ekraniziranu operu *Nikola Šubić Zrinjski*.

Miroslav Živković rođen je u Vinkovcima. Studij solo pjevanja završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Vladimira Ruždjaka. Stalni je član i solist Zbora HRT–a, a kao koncertni pjevač njeguje *lied* i ranu glazbu. Velike operne uloge pjevao je u projektima Zagrebačkog opernog studija i Verovisiona. Čest je gost uglednih hrvatskih festivala — Dubrovačkih ljetnih igara, Zadarskih večeri u Sv. Donatu i Varaždinskih baroknih večeri. S puno se uspjeha bavi i popularnom glazbom koju izvodi na festivalima diljem Europe.

Petak, 9. 11.

16.30

Hotel Histria

Promocija novih izdanja Cantusa

Jana Haluza, muzikolog

Mirjana Matić, direktorica Cantusa

Petak, 9. 11.

17.00

Hotel Histria

Tribina: **Obrazovanje izvođača za suvremenu glazbu**

Moderator: Borut Zagoranski (SLO)

Sudionici: Snježana Rucner, Dragan Rucner i Žarko Ignjatović (HR / SLO)

Borut Zagoranski je kao predstavnik Republike Slovenije bio finalist natjecanja *Eurovision Grand Prix for Young Musicians* u Beču 1998. godine. Dobitnik je Nagrade Društva prijatelja Kraljevske muzičke akademije Wigmore 2006. godine. Sudjelovao je u više državnih i međunarodnih natjecanja za harmoniku i dobitnik je visokih nagrada. Diplomirao je 2002. godine na Filozofskom fakultetu u Puli na studiju klasične harmonike. Iste godine dodijeljena mu je Rektorova nagrada Sveučilišta u Rijeci kao najboljem studentu Filozofskog fakulteta u Puli. Godine 2006. završio je poslijediplomski studij na Kraljevskoj muzičkoj akademiji u Londonu. Za njegov završni koncert dodijeljen mu je najprestižniji certifikat Akademije za izvodilaštvo, Diploma Kraljevske muzičke akademije. Učio je kod Slavka Magdića i Owena Murraya te se istovremeno usavršavao kod mnogih drugih značajnih profesora harmonike. Nastupao je na uglednim festivalima za suvremenu glazbu poput Svjetski dani glazbe ISCM—a, Musica Danubiana ISCM—a, Alderburg Festival i Norfolk & Norwich Festival. Svirao je sa sljedećim orkestrima: Simfonijski orkestra ORF—a, London Sinfonietta i Slovenska filharmonija. Suradivao je s glazbenicima i dirigentima kao što su Dennis Russell Davies, Lalo Schifrin, Pablo Zinger te koncertirao u prestižnim svjetskim dvoranama poput *Wigmore Hall* u Londonu, *Konzerthaus* u Beču i Berlinu, *Benaroya Hall* u Seattlu. Zagoranski nastupa kao solist u različitim komornim sastavima i orkestrima u Europi i šire. Član je međunarodnih stručnih komisija na natjecanjima za harmoniku te predaje harmoniku i komornu glazbu na Odjelu za glazbu Sveučilišta Juraj Dobrila u Puli.

Snježana Rucner (Beograd, 1955.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Valtera Dešpalja. Usavršavala se na majstorskim tečajevima kod S. Apolina, S. Palma, D. Šafrana i A. Navarre. Tijekom školovanja osvojila je deset prvih nagrada na republičkim i saveznm natjecanjima u kategorijama solo violončela i komornog muziciranja. Godine 1971. osvojila je drugu nagradu na međunarodnom natjecanju u Brnu. Svirala je od 1978. do 1992. u Zagrebačkoj filharmoniji; od 1983. do 1986. u Zagrebačkom klavirskom triju; u sezoni 1986./1987. u Kraljevskoj operi u Oslu, Norveška; 1995. u Sarajevskom gudačkom kvartetu; od 1986. do 1997. u Gudačkom kvartetu Klima. Dodijeljena su joj sljedeća priznanja: Nagrada *Milka Trnina* 1991., Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* 1992., Nagrada Matice hrvatske za najbolju solo izvedbu 1993. Sa suprugom Draganom je 1998. godine osnovala Gudački kvartet Rucner. Diplomirani je glazboterapeut. Vodila je majstorske tečajeve violončela. Članica je stručnih žirija na državnim natjecanjima. Snimala je za Hrvatski radio i televiziju. Trenutačno je voditeljica dionice violončela u orkestru Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu.

Dragan Rucner (Zagreb, 1954.) diplomirao violu je u klasi prof. Daniela Thunea na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, gdje je kasnije i sâm radio kao docent. Tijekom studija osvojio je mnogobrojna priznanja, među kojima se ističu nagrade na natjecanju muzičkih umjetnika 1978. i 1980. godine. Osvojio je i Nagradu *Vaclav Huml*. Stalni je član Zagrebačke filharmonije od 1976. godine, a tijekom dvije sezone bio je solist violist Opere u Oslu. Bio je član Gudačkoga kvarteta Klima od 1986., s kojim je osvojio prestižne Nagrade *Milka Trnina* 1991. i *Josip Štolcer Slavenski* 1992. za promicanje hrvatske glazbene kulture. Snimao je za Hrvatski radio i televiziju. Niz je godina bio član stručnih žirija na državnim natjecanjima. Trenutačno je solo violist Zagrebačke filharmonije.

Žarko Ignjatović — vidi str.

Petak, 9. 11.

20.00

Circolo

PRAIZVEDBE CANTUS ANSAMBLA

Ivan Božičević: Airborne*, za bas klarinet i gudački kvartet (2007.)

1. Con forza
2. Scherzoso
3. Senza misura
4. Allegro

Željko Brkanović: Diptih, za bayan i komorni orkestar (2006.)

1. Siciliana
2. Allegretto

Janez Gregorc (SLO): Koncert za klarinet i gudački kvintet* (2000.)

Nikša Njirić: Omaggio a Quarta* (2007.)

44. Glazbena tribina Pula

Vitalij Muntjan (MD / HR), bayan
Tadej Kenig (SLO), bas klarinet

Cantus Ansambl:

Ivan Novinc, I. violina

Tamara Petir, II. violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Nikša Bobetko, kontrabas

Juliana Nagy, harfa

Dani Bošnjak, flauta

Božidar Križan, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Ricardo Luque Perdomo, fagot

Bank Harkay, rog

Zoran Katić, rog

Vedran Kocelj, truba

Mario Šinček, trombon

Vojislav Čičić, udaraljke

Marko Mihajlović, udaraljke

Berislav Šipuš, dirigent

Skladatelj, orguljaš i pijanist **Ivan Božičević** (1961.) diplomirao je i magistrirao kompoziciju na Fakultetu muzičkih umjetnosti u Beogradu (prof. A. Obradović), a usavršavao se u Darmstadtu 1982. i 1984. godine. Orgulje je studirao na Visokoj glazbenoj školi u Frankfurtu (prof. Edgar Krapp), a ranu glazbu specijalizirao u Salamanci 1988. i 1990. (prof. Guy Bovet, prof. Montserrat Torrent). Njegov skladateljski opus čine tri simfonije (*Pet haiku prema Bashou*), orkestralna, komorna (*Marittimo*, *Mandorle dolce*, *mandorle amare*), zbarska (*Pastir dobri*, *Veronika*, *Sunčana ura*) i solistička djela (*Tri ženske pjesme*, *Chamber Music*), kao i brojne skladbe za elektroničke instrumente (*Mjesečeva prekretnica*, *Otok glasova*). Bilježi niz uspješnih izvedbi u Švedskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, SAD—u, Španjolskoj, Srbiji i Hrvatskoj. Živi i radi kao slobodni umjetnik u Splitu i vodi jazz sastav *SplitMinders*.

■ »Skladba **Airborne** nastala je na poticaj izvrsnoga hrvatskoga bas klarinetista Rajka Vojteka, kojemu je i posvećena. Premda je glazbeni materijal donekle izveden iz moje prethodbe skladbe *Marittimo* (drugi stavak iz *Airborne* jest djelomična prerada trećega stavka iz *Maritima*), ugođaj koji želim ostvariti je bitno drugačiji. Bas klarinet tretiran je izrazito solistički, povremeno i virtuozno, dok repetitivno—minimalistički postupci ne dominiraju zvučnom slikom kao u *Marittimu*. Međutim, u obje je skladbe zajednička poetska težnja za simboličkim samoostvarenjem u jednoj drugačijoj, mitskim značenjima bremenitoj, ali nipošto mračnoj stvarnosti. Akt letenja kao realizacija vječne težnje — biti *Airborne* — jedan je od najplemenitijih načina kojim čovjek nadrašta sebe i pokušava se približiti mističnoj biti postojanja.« (IB)

Željko Brkanović (Zagreb, 1937.) diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod S. Stančića 1962. godine; studij kompozicije završio je 1980. kod T. Proševa na Fakultetu za muzičku umjetnost u Skoplju. U dirigiranju se usavršavao na Akademiji Chigiana u Sieni (1965.) te u kompoziciji 1987. —'88. na Visokoj školi za glazbu u Stuttgartu. Od 1964. do 1966. dirigent je HNK u Splitu, a od 1966. do 1969. dirigent i korepetitor HNK u Zagrebu. Od 1969. glazbeni je urednik i producent RTV Zagreb. Pedagoškim se radom bavi od 1968., najprije u Oprenom studiju Muzičke akademije u Zagrebu, a zatim 1975.—'76. u Funkcionalnoj muzičkoj školi. Od 1980. predaje kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Titogradu; od 1983. izvanredni je, a potom redovni profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2004. predsjednik je Hrvatskoga društva skladatelja. Nagrade: Nagrada Vjesnika *Josip Štolcer Slavenski* (1982.), Nagrada *Vladimir Nazor* (2002.); odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1999.).

44. Glazbena tribina Pula

■ »**Diptih**, za bajan i orkestar, pisan je na poticaj odličnog instrumentalista Vitalija Muntjana koji mi je predložio da napišem koncert za bajan i komorni orkestar vodeći računa o koncertantnom karakteru djela. Prvi stavak *Siciliana* predstavlja jednu neprekidnu liniju čija je pulsacija 7/8 ritam u većem dijelu kompozicije. Nepravilan ritam unosi lagani nemir u prilično kontinuirani tok. U drugom stavku izmjenjuju se dva karaktera — jedan pomalo prpošan Allegretto i drugi, dosta čvrsti Pesante. Izmjenjuju se i blokovi solo bajana i orkestra. Ovo međusobno kontrastiranje dovodi do virtuozne kadence bajana nakon čega slijedi kulminacija u zajedničkom zvuku solista i orkestra, što je ujedno kraj kompozicije.« (ŽB)

Janez Gregorc — vidi str.

■ Skladba je izvorno napisana za klarinet i orkestar 1963. godine. Autor je skladbu priredio za klarinet i gudački kvintet 2000. godine.

Skladatelj, glazbeni pedagog i pisac **Nikša Njirić** (Dubrovnik, 1927.) pripadnik je generacije hrvatskih skladatelja koji su svojim stvaralačkim doprinosom obilježili posljednjih pedesetak godina povijesti hrvatske glazbe. Po završetku klasične gimnazije u rodnomu gradu, postao je stanovnik Zagreba u koji je došao da bi na Muzičkoj akademiji u klasi Krste Odaka studirao kompoziciju. Završivši studij 1951. godine, stupio je na dvostruki put glazbeničkog djelovanja — jedan kojim je osiguravao egzistenciju, započevši kao nastavnik glazbenog odgoja na osnovnim i srednjim školama, nastavio (od 1978. do 1992.) kao nastavnik metodike toga predmeta na Pedagoškoj akademiji (poslije na Odsjeku za pedagogijske znanosti Filozofskog fakulteta), a drugi glazbeno—stvaralački, da bi njime, usporedo s prvim, išao više od pola stoljeća svojega životnog vijeka. Usto se bavio i glazbenom publicistikom, također surađujući u pisanju udžbenika za nastavu predmeta glazbena kultura (*Pjevanka s metodičkim uputama*). Stvarajući glazbu, u početku se oslanjao na elemente hrvatskoga glazbenog folkloru, da bi se poslije služio suvremenijim izražajnim sredstvima, ostajući međutim, osobito u zbarskim ostvarenjima, vjeran narodnom glazbenom izrazu, posebno istarsko—primorskom. Ogledao se na više glazbeno—stvaralačkih područja. Dobitnik je više od trideset nagrada, pretežno za zbarska djela.

■ »S obzirom na činjenicu da je kvarta u glazbi 20. stoljeća postala vrlo značajan interval (Schönberg, Hindemith), pa je kao temelj akordičkog sustava čak potisnula {blagozvučecu} tercu, zaokupila me želja da napišem skladbu koja bi se temeljila na kvarti u melodijskom i harmonijskom smislu. Nisam rekao {isključivo na kvarti} jer takvo što

— uz isključenje svih drugih intervala — uopće ne bi bilo moguće, a da ne dođe do kretanja u zatvorenom krugu, pa time i do monotonije i bezizražajnosti. Zbog toga je bilo potrebno koristiti {međuintervale} koji bi omogućili kretanje u drugom kvartnom nizu i time tonsko gradivo učinili bogatijim. Skladba se oslanja pretežno na čistu kvartu, ali se povremeno javlja i povećana. Po obliku je skladba trodijelnog oblika, ali se može shvatiti i kao rondo s glavom temom i nizom epizoda. S obzirom na specifičnost sastava kojemu je skladba namijenjena, zvuk varira od komornog do orkestralnog. Premda je bilo potrebno učiniti određene kompromise, kvarta (čista) ipak daje temeljni biljeg ovoj skladbi. i stoga — počast kvarti!« (NNJ)

Vitalij Muntjan (Ribnica, Moldavija, 1953.) diplomirao je i magistrirao harmoniku na Nacionalnoj muzičkoj akademiji Gnjesin u Moskvi u razredu F. R. Lipsa. Godine 1975. osvojio je drugu nagradu na Svjetskom kupu u Helsinkiju, a 1977. tri diplome (kao solist u orkestru, član komornog ansambla i solist) na Međunarodnom susretu harmonikaša u Puli. Po završetku studija radio je kao profesor harmonike na Akademiji Gnjesin (1977. – 1991.) te dekan (1988. – 1991.). U njegovu je razredu diplomiralo tridesetak harmonikaša, a među njima studenti iz Meksika, Norveške, Finske i bivše Jugoslavije. Godine 1991. preselio se u Pulu gdje je od 1993. do 1997. predavao harmoniku na današnjem Odljelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile. Tijekom karijere izvođača održao je više od sedam stotina solističkih nastupa. Još od studentskih dana pa sve do danas surađuje sa suvremenim skladateljima. Rezultat toga je više od četrdeset skladbi za solo harmoniku i za komorne sastave. Za Hrvatsko društvo skladatelja je 1997. godine ostvario CD *Suvremena hrvatska glazba za harmoniku* na kojemu je trajno zabilježio skladbe F. Paraća, Ž. Brkanovića, A. Klobučara, M. Miletića, M. Ruždjaka, I. Josipovića, J. Magdića, M. Brajkovića i A. Markovića. Kontinuirano koncertira u domovini i inozemstvu. Od 1999. godine ima status samostalnog umjetnika u Republici Hrvatskoj.

Tadej Kenig (Ljubljana, Slovenija, 1978.) je na Akademiji za glazbu u Ljubljani stekao diplomu iz klarineta u razredu profesora Slavka Goričara, a 2004. godine s najvišim ocjenama završio poslijediplomski studij iz solističkog izvodilaštva (Solistendiplom) kod uglednog klarinetista i pedagoga François Bende u Švicarskoj (Muzička akademija Grada Basela). Umijeće je dodatno usavršavao na majstorskim tečajevima (klarinet, komorna glazba) kod cijenjenih glazbenika (A. Carbonare, T. Demenga, A. Vardi, M. Kliegel, F. Hermann, H. Beyerle). Osvojio je mnoge visoke nagrade na natjecanjima, među kojima se ističu prve nagrade u

kategorijama komorne glazbe i klarineta na Slovenskom državnom natjecanju za mlade glazbenike 2000., odnosno 2001. godine te prva nagrada u kategoriji solo klarineta na Međunarodnom natjecanju Marco Fiorindo, Torino, Italija, 2002. Za posebna postignuća dobiva Prešernovu nagradu Ljubljanskog sveučilišta. Kao solist i komorni glazbenik nastupa s uspjehom u Sloveniji i inozemstvu, član je komornih ansambala Trio Adrians i Puhačkog kvinteta Artvento. Koncerte održava u Sloveniji, Austriji, Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, Švicarskoj, Brazilu, Hrvatskoj i drugdje. Suraduje sa Slovenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom iz Basela, Bratislavskim komornim orkestrom te Orkestrom Slovenskog narodnog kazališta u Ljubljani. Nastupa uz ugledne dirigente, primjerice s Markom Letonjom, Stefanom Sanderlingom, Othmarom Magom i Lorisom Voltolinijem, te sa solistima poput Felixa Rengglija, Omara Zolobija, Sergia Azzollinija. Suraduje s najvećim imenima suvremene europske glazbe kao što su Heinz Holliger, Krzysztof Penderecki, Jürg Henneberger, Jürg Wyttenbach, Žiga Stanič i drugi. Kenigovo doista iznimno izvedbeno i interpretativno umijeće poticaj je slovenskim skladateljima, već navedenom Žigi Staniču, potom Alojzu Ajdiču, Milku Lazaru i Viti Žuraju, da pišu za njega. Kritika je pohvalila Kenigove izvedbe skladbi Thee Musgrave i Pierra Bouleza na recitalu kojim je otvorio 24. Muzički biennale Zagreb, međunarodni festival suvremene glazbe (travanj 2007.).

Cantus Ansambl –vidi str.

Petak, 9. 11.
21.30
Circolo

SUSRETI generacija

POSEBNI SASTAVI: DANI BOŠNJAK I EDIN KARAMAZOV

U dobi od samo sedam godina **Dani Bošnjak** otkrio je svoj medij izražavanja. Počevši 1972. svirati flautu u klasi prof. Vladimira Kondresa, točno 22 godine kasnije, titulom magistra zaokružio je svoje službeno studiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. No, time, dakako, nije završilo Bošnjakovo daljnje usavršavanje. Put ga je vodio prema istraživanju starih instrumenata i ostalih srodnika flaute te je tako Bošnjak intrumentalist na staroj tzv. *flauti traverso* te *piccolu*. Zanimanje za ranu glazbu rezultiralo je angažmanom u Hrvatskom baroknom ansamblu, specijaliziranom za povijesno obaviještene izvedbe. Bošnjak je stalni suradnik nekoliko renomiranih ansambala poput Varaždinskog i Hrvatskog komornog orkestra, zagrebačke Opere, a osobito ističe članstvo u Zagrebačkom puhačkom ansamblu, s kojim čini jezgru Cantus Ansambla, institucije za promicanje hrvatske suvremene glazbe. Svestranost Danija Bošnjaka koja se ogleda u okretanju ranoj, ali i suvremenoj glazbi, odvela ga je i u područje svjetske glazbe. Ovaj četrdesetogodišnjak svojim će vam instrumentom otkriti i svo bogatstvo glazbe Latinske Amerike.

Promicatelj novog, rijetkog ili neobičnog, **Edin Karamazov** prati jedinstvenu umjetničku viziju, kombinirajući duh neustrašivog istraživanja sa zadatkom proširenja krajnjih granica tehnike i repertoara za gitaru i lutnju. U duetima, kao solist, vođa ansambla ili komorni glazbenik, snimio je preko 70 nosača zvuka. Dobitnik je prestižne Nagrade Edison (2002.), nominiran je za Grammy (2001.), Brit Award (2007.) i nekoliko drugih priznanja. Njegov solo album *Come, Heavy Sleep* (Alpha, 2003.) je prema mišljenju stručne kritike postavio nove standarde sviranja lutnje. Od 2007. godine Karamazov ekskluzivno snima za londonski Decca Records.

44. Glazbena tribina Pula

Sanda Majurec Zanata: Solos* (2007.)

Željko Brkanović: Nimtyros* (2004.)

1. Nymfe (Adagio)
2. Satyros (Allegretto)

Mirela Ivičević: DD — DominosaDoubletime* (2007.)

Bashkim Shehu: Arsa—Flat* (2007.)

Senad Gačević (MNE): DO—(MI—NI)—SCENCIJE* (nepretenciozni komadi za flautu i električnu gitaru) (2007.)

Berislav Šipuš: and then... turn to the mountain...** (2005.)

Toru Takemitsu (JAP): Toward the Sea (1981.)

1. The Night
2. Moby Dick
3. Cape Cod

Einojuhani Rautavaara (FIN): Sonata (1975.)

Sanda Majurec Zanata — vidi str.

■ »**Solos** je jednostavačna skladba skladana za flautista Danija Bošnjaka i gitarista Edina Karamazova. Naslov kompozicije sadržava značajne karakteristike djela: formu, instrumentaciju, kao i pojedine dijelove njezine građe (ritam, metar...)« (SMZ)

Željko Brkanović — vidi str.

■ »U **Nimtyrosu** za flautu i gitaru želio sam u dvije različite situacije predstaviti dva različita lika iz starogrčke mitologije spojenih u jedno. Odnos virtualnog ženskog bića nimfe neobično ženstvenog i isto tako nestavnog satira, koji se odlikuje muškošću, ali i nesigurnom pohotljivošću. Stoga se uzdaje u svoj aulos s kojim se poistovjećuje. Sugestivnim pjevom aulosa nastoji nadoknaditi svoje nedostatke. Djelo je nastalo 2004. godine, a prouzvodi se na ovogodišnjoj Glazbenoj tribini u Puli.« (ŽB)

Mirela Ivčević (Split, 1980.) završila je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Željka Brkanovića, diplomiravši 2004., te poslijediplomski studij Medijske kompozicije i primijenjene glazbe na Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost u Becu u klasi prof. Klaus–Petera Sattlera (Medienkomposition) i Christiana Mühlbachera (Jazz komposition und Arrangement). Usavršavala se na seminaru kompozicije ljetne akademije Wien–Prague–Budapest u Reichenau (Austrija, 2002.), gdje je nastalo nagrađeno djelo *Flux* za klarinet i marimb. Autorica je brojnih komornih djela za različite instrumentalne i vokalno–instrumentalne sastave, dvaju djela za simfonijski orkestar, kompozicija za različite jazz sastave, big band, elektroakustičnih djela, glazbe za kratkometražni film te jedne opere (*Za tri lipe**, 2007.) Dobitnica je Rektorove nagrade Sveučilista u Zagrebu za kompoziciju *Phantom no.3* za simfonijski orkestar u izvedbi Zagrebačke filharmonije (2004.), Nagrade Ministarstva kulture za poticanje hrvatskog glazbenog stvaralaštva za djelo *Unity na odmoru* za klarinet i gudački orkestar (2005.), Nagrade Hrvatskog sabora kulture za djelo *Reci more* za mješoviti zbor (2007.), nekoliko nagrada festivala VDP Kaštela za vlastita djela za folklorne ansamble, kao i za obrade djela drugih autora. Stipendistica je Zaklade Dr. Robert und Lina Thyll–Dürr (Švicarska) od 2005. do 2007. godine. Skladbe su joj izvođene u Hrvatskoj, Italiji, Austriji, Češkoj, Njemačkoj, Nizozemskoj te SAD–u. U djelima je vrlo često prisutna sustavna analiza te razgradnja i ponovna izgradnja, prije svega dalmatinskih glazbeno–folklornih elemenata, putem suvremenih kompozicijskih tehnika s elementima drugih glazbenih stilova u nove strukture.

44. Glazbena tribina Pula

■ »Kompozicija je sastavljena od domina: vremenskih pločica od kojih je svaka podijeljena na dva polja koja su ispunjena »zvučnim vrijednostima«. One se slažu po vrlo jednostavnom pravilu igre, tj. nova dvodijelna pločica smije se nadovezati na posljednju u nizu samo ako je vanjsko polje te posljednje istovrsno jednom od dva polja nove. Za razliku od originalne igre, ovdje postoje po dvije jednake pločice, ali nikad ne koristim isti redoslijed polja. Zvuk unutar polja serijski je organiziran, a slijed događanja i forma koja kroz to proizlazi slobodan je i potpuno neplanski izbor iz hrpe ponuđenih odgovajajućih pločica na bazi sasvim osobnog unutrašnjeg osjećaja u trenutku stvaranja.«

Bashkim Shehu — vidi str.

■ »Skladba **Arsa – Flat**, za flautu solo, nastala je u nastavku ciklusa skladbi za solističke instrumente, a sublimira elemente iz prethodnih pet djela napisanih za solo flautu. Kroz glavne elemente skladateljske koncepcije, boju, ritam i tehničke mogućnosti instrumenta, iznimno se reducirano pojavljuje mikrostrukturalni motivski element s prizvukom albanskog melosa.« (BS)

Senad Gačević (Podgorica, Crna Gora, 1962.) završio je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Podgorici u klasi profesora Željka Brkanovića, poslijediplomske studije na Konzervatoriju P. I. Čajkovski u Moskvi u klasi profesora Nikolaja Sideljnikova. Gačević je profesor na Muzičkoj akademiji Univerziteta Crne Gore i njen donedavni dugogodišnji dekan. Jedan je od najaktivnijih i najuspješnijih organizatora muzičkog života u Crnoj Gori, utemeljitelj i direktor sljedećih festivala: Montenegro Music Festival, Bar Gitar Fest, Ljetnje večeri muzike — Bijelo Polje. Piše solističku, komornu, orkestralnu i scensku glazbu. Djela su mu izvođena u velikom broju zemalja. Dobitnik je više nagrada i priznanja.

■ »Skladba nastala posebno za ovu priliku i posvećena ovim izvođačima, druga je iz serije REMINISCENCIJE. Primarna ideja /re—mi (ključne note), (mi—ni) (kratki komadi), reminiscencije (inspiriranost sjećanjem na svoju i glazbu drugih skladatelja) u ovoj se skladbi pretvara u igru slova, pa je umjesto *re* jedna od ključnih nota na kojima se baziraju svi materijali nota DO. Otuda naziv...I bez velikih pretenzija...«. (SG)

Berislav Šipuš — vidi str.

■ »U proljetnom mjesecu ožujku nastala je i lirska avantura Berislava Šipuš *and then... turn to the mountain...* I njegova se djela bore za mjesto bez vremena, točnije, ona iz takvog trenutka izviru. Skladatelj se

zato vječno pita o tankim nitima međuljudskih odnosa u svjetlu realnosti i sna, odnosno odabira i mogućnosti, tj. očekivanja i davanja. Crte razgraničenja tih svjetova nisu malene, pa u današnjem prilično grubom okruženju Berislava Šipuša sve više čujemo kao pravog glazbenog pjesnika, zanesenog poetu sačinjenog od svjetla (jer mraka je i tako dovoljno). A svaki je pjesnik u svojoj slobodi i dijete, budno i neustrašivo pred zaprekama, raspoloženo za zagonetke, duhovite dosjetke i tvrdoglavo čuvanje tajni. Djelo koketira s majstorstvom azijskih puhačkih bravuroza gdje je visina tona daleko manje važna od intenziteta i govora daha. Nakon izmjene unisonih recitativa i ljutih rasprava, vraćamo se u pustinju, morsku pučinu, dubine oceana — samo horizont u daljini i nista više. Tu, na samom kraju, autor u partituru upisuje 'and then... turn to the mountain' i to u crtolje prije završetka — nakon šetnje pustinjom intepreti uzimaju posljednji dah i vraćaju se u stvarni svijet.« (CD)

Toru Takemitsu ČEKAMO PRIJEVOD 5–6 redaka

■ Toward the Sea (1981.) ČEKAMO PRIJEVOD 5–6 redaka

Einojuhani Rautavaara (Helsinki, Finska, 1928.) studirao je kompoziciju kod Merikanta na Akademiji *Sibelius* u Helsinkiju (1948. – 1952.) i muzikologiju na Sveučilištu u Helsinkiju, gdje je diplomirao 1953. godine. Od 1955. do 1956. studirao je u klasi Persichettija na Učilištu Juilliard te Coplandom i Sessionsom u Tanglewoodu, 1957. godine kod Vogela u Asconu i 1958. kod Petzolda na Državnom učilištu za glazbu u Münchenu. Potom je preuzeo mjesto knjižničara u Helsinškom gradskom orkestru (1959. – 1961.), ravnatelja Glazbene škole *Käpylä* u Helsinkiju (1965. – 1966.) i predavača glazbene teorije na Akademiji *Sibelius* (od 1966.). Među nagradama koje je primio nalaze se prva nagrada na natjecanju koje sponzorira Zaklada Brevard za *A Requiem of out of Time* (1954.) i nagrada Zaklade *Sibelius Wihuri* (1965.).

■ Sonata ČEKAMO PRIJEVOD 3 retka

Subota, 10. 11.

10.00

Hotel Histria

Tribina: Obrazovanje publike za suvremenu glazbu

Moderator: Ljiljana Lermann Skomina

Sudionici: Ružica Ambruš Kiš, Berislav Šipuš i Senad Gačević (MNE)

Nakon završene srednje GŠ V. *Lisinskog* u Zagrebu, (teoretski i puhački odjel, glavni predmet flauta u klasi prof. Carmen Fuchs) **Ljiljana Lermann Skomina** (Niš, 1948.) diplomirala je na teoretsko nastavničkom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu (1972.). Kao flautistica nastupala je solistički i s ansamblima (Zagrebački solisti, Zagrebački puhački kvintet). U suradnji s istaknutom harfisticom Rajkom Dobronić, promovirala je glazbu za flautu i harfu hrvatskih autora, izvedbama u okviru manifestacije *Dani hrvatske glazbe*. Hrvatski skladatelji Zlatko Fribec, Nino Mazzoni, Zlatko Pibernik i drugi posvetili su Lj. Lermann Skomini nekoliko skladbi. Radila je kao: glazbena suradnica *Zagrebačkog kazališta mladih*; glazbeni kritičar prvog programa Radio Zagreba u emisiji *7 dana muzike*; izjaviteljica glazbenih zbivanja za "Večernji list"; suradnica za klasičnu glazbu u "Croatia—recordsu", a od 1977. radi u Muzičkoj omladini Zagreba kao stručna suradnica glazbenih programa. Tijekom 30—godišnjega rada u Hrvatskoj glazbenoj mladeži, ostvarila je veliki broj programa i projekata s edukativnim predznakom, kao što su: *Priča o Bachu*, *Schubertijada*, *Bravo Mozart*, *Život i djelo Johanna Brahmsa*, *Skladajmo, pjevajmo, jer želimo mir*, *Beethoven*, *Dani glazbe i radosti* (Peća i vuk S. Prokofjeva, u suradnji s *Zagrebačkom filharmonijom*) i dr. Kao voditeljica glazbeno—obrazovnog programa u Hrvatskoj glazbenoj mladeži realizira školske koncerte i koncertna i glazbeno—scenska djela na velikim pozornicama.

Ružica Ambruš Kiš (Osijek, 1957.) diplomirala je teoriju glazbe (1980.) i orgulje (1981.) u klasi prof. Ž. Dropulića na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Dvadeset je godina provela radeći kao nastavnik teoretskih predmeta (harmonija, polifonija, glazbeni oblici) u srednjoj školi Glazbenog učilišta Elly Bašić u Zagrebu, gdje je deset godina bila i ravnateljica škole.

Od 2002. radi kao viša savjetnica za umjetničko područje Agencije za odgoj i obrazovanje. U suradnji s British Councilom ostvarila je tri glazbeno edukacijska projekta kroz koje su tisuće učenika i nastavnika prošli iskustvo stvaranja i izvođenja glazbe. Autorica je mnogih udžbenika i glazbena je urednica izdavačke kuće Profil.

Berislav Šipuš — vidi str.

Senad Gačević — vidi str.

Subota, 10. 11.

12.00

Circolo

AUTORSKI KONCERT NELLA MILOTTIJA (1927.)

Nello Milotti je od 1942. radio u Puli kao elektroinstalater u *Arsenalu* (*Uljanik*). Već se 1943. povezoao s NOB—om u omladinskoj organizaciji te iduće godine odlazi u partizane, gdje je stekao prve glazbene temelje i 1944. skladao *Marš istarske brigade* na stihove V. Kolara. Demobiliziran 1947., nastupa u Puli i okolici kao zborovođa. Srednju školu Muzičke akademije u Zagrebu završio je 1953., a studij kompozicije 1964. godine na Akademiji za glazbu u Ljubljani. Od 1953. u Puli nastavnik na Talijanskoj osnovnoj školi i zborovođa Pjevačkog društva *Lino Mariani*, zatim nastavnik i direktor Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova. Od 1976. s prekidom radi kao profesor na Pedagoškoj akademiji, odnosno na Pedagoškom fakultetu. Bio je dirigent Zbora *Matko Brajša Rašan* u Puli (1961.—'82.), a trenutačno vodi Zbor *Roženice* u Pazinu, koji je 1979. utemeljio. Dobio je sljedeća priznanja za svoje stvaralaštvo: Nagrada Grada Pule; Zlatna plaketa Grada Pule; Nagrada *Mijo Mirković—Mate Balota* u Puli; Nagrada *Ivan Matetić Ronjgov* u Rijeci; Zlatna plaketa Grada Pazina; Zlatna plaketa Grada Imole; Zlatna plaketa Grada Monfalconea; plaketa SUBNOR—a Hrvatske *Putevi revolucije* (1984.)

Noć pod Čićarijom, za klavir solo

Fantasia Istriana, za klavir solo

Fantazija, za klarinet i klavir

Ohridski biseri, za flautu, klavir i tapan

Istarski krajolik, za gitaru solo

1. Intrada,
2. Danza rustica
3. Saltarello

Madrigale, za ženski zbor a cappella

Škrinja, za mješoviti zbor a cappella / stihovi: Branislav Paić

Kosci, za mješoviti zbor a cappella / stihovi: Daša Kabalin

Travarica, za mješoviti zbor a cappella / stihovi: Ružica Tralić—Diković

Elda Krajcar, klavir
Tadej Kenig (SLO), klarinet
Vesna Ivanović Ocvirk, klavir
Samanta Stell, flauta
Vedran Vojnić, tapan
Žarko Ignjatović, gitara

Združeni zborovi Istre:

Mješoviti akademski zbor Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli

Mješoviti pjevački zbor Rondo Histriae, Pula

Mješoviti pjevački zbor Glazbenog društva Sokol, Buzet

Vinka Burić, dirigent
Ileana Perosa, dirigent

44. Glazbena tribina Pula

- »Skladba **Noć pod Čićarijom** inspirirana je i izvedena iz istoimene zbornice kompozicije maestra Milottia. Klavirsko djelo skromne glazbene građe uokvireno je početnom i završnom istom ugodajnom strukturom.« (EKP)
- »Djelo **Fantasia Istriana** prouzročila je pijanistica Elda Krajcar Percan na danima Hrvatske glazbe u Hrvatskom glazbenom zavodu 2004. godine, kada je cjelovečernjim koncertom predstavila klavirska djela istarskih skladatelja.« (EKP)
- »Skladba **Fantazija**, za klarinet i klavir, prouzročena je 1979. godine u Sankt Petersburgu na Konzervatoriju N. R. Korsakov. Izveli su je klarinetist A. Stepanov i klavirist A. Svjatkin. Od istarskih glazbenika koji su izvodili ovo djelo valja spomenuti Alda Grbina i Igora Bertošu.« (VIO)
- »Djelo **Ohridski biseri**, za flautu, klavir i tapan, nastalo je kao uspomena na posjet maestra Milottija Makedoniji i Ohridu. Inspirirano je makedonskim melosom i ritmom, a posvećeno je maestrovoj prijateljici i dugogodišnjoj profesorici flaute na Glazbenoj školi u Puli, Regini Nožici. Izvorna je verzija skladana za flautu i klavir, a na ideju flautistice Samante Stell pridodan je i tapan koji dodatno naglašava karakteristični makedonski sedmoro—osminski ritam.« (VIO)

Nakon diplomiranja i poslijediplomskog studija na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Elle Kovačić—Murai, **Elda Krajcar Percan** radila je kao profesor klavira u Puli u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova. Redovito solistički nastupa te joj je u svibnju 2007. uručena plaketa Hrvatskog društva glazbenih umjetnika za dvadesetpetu godišnjicu umjetničkog rada. Njezinom zaslugom pokrenut je Istarski pododbor Hrvatskog društva glazbenih umjetnika u Puli 2004. godine, a trenutačno predaje klavir na Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

Vesna Ivanović Ocvirk (Pula, 1972.) je u dobi od dvadeset godina diplomirala klavir na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. J. Zlatara. Usavršavala se na majstorskim tečajevima kod prof. Brumberga, Ciccolinija i Boginoa. Intenzivno nastupa u zemlji i inozemstvu ostvarivši stotine nastupa, samostalno i kao pouzdani koncertni pratilac, s orkestrima i komornim sastavima. Profesorica je klavira u Glazbenoj školi u Puli. Od 2002. godine umjetnička je voditeljica Istarske glazbene scene mladih, baveći se organiziranjem koncerata i sustavnim promicanjem mladih i talentiranih glazbenika.

Vedran Vojnić (Karlovac, 1967.) od 1971. godine živi u Puli, gdje pohađa osnovnu i srednju glazbenu školu. Maturirao je udaraljke 1984. u pulskoj Glazbenoj školi, u klasi prof. M. Hauser. Od 1987. do 1991. studira na Fakultetu glazbenih umjetnosti u Skoplju (Makedonija), gdje je u klasi prof. E. Klana diplomirao 1991. godine kao najuspješniji student. Od 1991. do 1993. timpanist je i vođa dionice udaraljki u orkestru Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, a od 1993. profesor je udaraljki u Srednjoj glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli. Završio je prvi stupanj poslijediplomskog studija (Forbildungsklasse) na Visokoj školi za glazbu u Würzburgu (Njemačka), u klasi prof. M. C. Lutz 1999. godine. Dodatno se usavršava na međunarodnim seminarima u Grožnjanu (J. Beck, N. Rosauero, E. Glennie, J. Geoffroy). Suraduje s orkestrima širom zemlje (Simfonijski orkestar HRT—a, Opera HNK u Osijeku i Rijeci, Riječka filharmonija, Ansambl udaraljki *Supercussion* Zagreb, Big band HRT—a). Aktivno sudjeluje u radu Puhačkog orkestra grada Pule, Big banda Pula, Orkestra INK. Kao solist nastupao je s orkestrom Opere HNK I. pl. Zajca, Puhačkim orkestrom grada Pule te samostalno u okviru Porečkog glazbenog ljeta i Histria Festivala. Više solističkih koncerata i recitala imao je u Puli, Rijeci i inozemstvu (Njemačka, Slovenija, Makedonija, Italija, Francuska). Ističe suradnju s E. Krajcar Percan, V. Ivanović Ocvirk i S. Stell, kao i s maestrom D. Prašeljom (*Staroslavenska misa*, *Bašćanska ploča*) i maestrom F. Kramerom. Uspješno suraduje s domaćim glazbenicima na projektima zabavne glazbe (B. Krajcar). Vedran Vojnić član je Međunarodnog udruženja udaraljkaša, Hrvatske glazbene unije i Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

Samanta Stell je osnovnu i srednju glazbenu školu završila u Puli kod prof. Regine Nožice. Diplomirala je flautu s odličnim uspjehom na Konzervatoriju B. Marcello u Veneciji, u klasi prof. F. Chirica 1995. godine. Usavršavala se na majstorskom tečaju kod prof. A. Nicoleta. Na natjecanju *Istria Nobilissima* 1990. godine osvaja prvo, a 1991. drugo mjesto, 1996. počasnu nagradu te 2000. ponovno prvu nagradu. Nastupa kao članica niza komornih sastava (Le Virtuose, Nuova Accademia, Rondo Veneziano, Orkestar Zajednice Talijana, Pro et Contra, 5/8, Istarski solisti, Orkestar INK, HNK Rijeka, Puhački orkestar Grada Pule, Big band Pula, Swinging flutes, Frelimo jazz quintet) s kojima koncertira po Hrvatskoj, Sloveniji, Italiji, Francuskoj i SAD—u. Od 1993. do 1997. stalna je članica Istarskih solista s kojima je 1995. snimila CD *Frottole* s djelima A. Antica (Motovun), a 1997. godine CD *Musica Histriae Rediviva*. Od solističkih nastupa izdvađa niz koncerata s Orkestrom Istarskog narodnog kazališta iz Pule te Harmonikaškim orkestrom S. Mihovilić iz Pule. U duetu s pijanisticom V. Ivanović bilježi također brojne solističke nastupe. Niz godina bavi se

44. Glazbena tribina Pula

pedagoškim radom, a trenutačno radi u Glazbenoj školi Slavka Zlatića u Poreču. Članica je: Hrvatske glazbene unije, Hrvatske udruge orkestralnih i komornih glazbenika i Zajednice samostalnih umjetnika..

Mješoviti pjevački zbor **Rondo Histriae** aktivno djeluje od 2004. godine, a čine ga pretežno mlađi članovi. Formiran je i vođen angažiranjem nekolicine entuzijasta unutar istoimene udruge. Njeguje inovativno i suvremeno profilirani program u sklopu kojega izvodi klasična zborna djela i obrade zbornih kompozicija iz područja jazza, etna, pop, rock glazbe, te nastoji autentičnim vokalnim, vizualnim i programskim identitetom doprinijeti afirmaciji novijeg, dinamičnog i suvremenog pristupa zbornom pjevanju. Zapaženi su nastupi zbora na 33. i 34. manifestaciji zbornog pjevanja *Naš kanat je lip* u Poreču, na X. i XI. danima duhovne glazbe Cro Patria u Splitu, na susretu pjevačkih zborova Svetog Eufemiji u Rovinju, županijskoj smotri zborova u Novoj Gradišci te na Danima europske baštine u Baču i Selenči u Vojvodini. U svoje uspjehe zbor ubraja nastupe na PANfestu u Ravnoj Gori, pučkom običaju *Petrova na Puntu*, kao i prigodne nastupe u Puli i Istri. Komorni dio zbora sudjelovao je na vrlo uspješnoj turneji po Francuskoj, gdje je u okviru manifestacije LA VIVA — zbor za ljudska prava, nastupio na koncertima u Klermond–Ferandu, Romagnatu, Angersu i Cannesu. Brigu o umjetničkoj profilaciji zbora vode mlađi kadrovi: prof. Neven Radaković kao umjetnički voditelj, prof. Vinka Burić kao dirigent mješovitog pjevačkog zbora i Ileana Perosa kao dirigent komornog zbora.

Vinka Burić rođena je 1974. godine u Puli. Srednje glazbeno obrazovanje stekla je u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli, gdje je 1992. godine paralelno završila teoretski i instrumentalni odsjek — klavir u klasi prof. Marize Burić. Godine 1999. stekla je diplomu profesora glazbene kulture na Pedagoškom fakultetu u Puli, a 2007. godine diplomirala je klavir u klasi prof. Rubena Dalibaltayana na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1998. godine bavi se pedagoškim radom kao učitelj klavira i zbornog pjevanja u Osnovnoj glazbenoj školi Matka Brajše Rašana u Labinu. Imala je nekoliko koncertnih nastupa, a bavi se i korepeticijom. Uz osnovne aktivnosti, vodila je harmonikaški orkestar *Čvrčak* u OKUD—u *Istra* u Puli, bila korepetitor u Pjevačkom zboru Matko Brajša Rašan iz Pule, obavljala dužnost korepetitora i drugog dirigenta zbora pri Istarskom narodnom kazalištu, a sada je dirigent mješovitog pjevačkog zbora Rondo Histriae iz Pule čiji i jedan od osnivača.

Glazbeno društvo **Sokol** iz Buzeta osnovano je 22. listopada 1905. godine. Osnovali su ga poznati istarski narodni preporoditelji Ivan Sancin, Fran Flego, Vinko Šepić i dr. Od samog početka unutar Društva djeluje

Sokolska limena glazba — najstarija hrvatska limena glazba u Istri. Danas osim limene glazbe Glazbeno društvo *Sokol* predstavljaju i Mješoviti pjevački zbor te muška klapa *Pinguentum*. Povijest Mješovitog pjevačkog zbora seže još u prvu polovicu 20. stoljeća (1945. godinu). Već 1948. godine Zbor pod vodstvom Kazimira Munića osvaja prvo mjesto na velikom susretu zborova u pulskoj Areni. Uz nekoliko stanki i promjena voditelja, 1982. godine Zbor se ponovno okuplja i od tada kontinuirano djeluje punih 25 godina. Do 2004. godine Zborom ravna maestro Benjamin Makovec kojega nasljeđuje profesorica Ines Kovačić. Godine 2006. umjetnički voditelj Zbora postaje mlada Puljanka Ileana Perosa. Danas Zbor okuplja tridesetak prvenstveno mladih članova. Krajem 2006. godine Zbor je objavio i svoj prvi CD pod naslovom *22 godine zajedno*, koji rezimira njihov rad pod ravnanjem prof. Benjamina Makovca. U svom repertoaru Zbor njeguje cijelu lepezu napjeva — od istarskih, preko duhovnih, crnačkih pa sve do popularnih. Redovito sudjeluju u susretima zborova *Naš kanat je lip* u Poreču, *Brajšini dani* u Puli, *S pjesmom zajedno*, *Raspjevana Buzeština*, *Subotine* i ostalih manifestacija na području Buzeštine. Tijekom godine organizira i nekoliko samostalnih koncerata na području grada Buzeta, a posebno se ponosi koncertima u marijanskom svetištu Mariji Bistrici. Među najznačajnijim nastupima koji predstoje sokolašima ističe se sudjelovanje u XII. Danima duhovne glazbe Cro Patria u studenom ove godine u organizaciji Hrvatske glazbene mladeži Split kao jedini predstavnici Istarske županije.

Ileana Perosa apsolventica je na studiju Glazbene kulture pri Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. Dirigent je i korepetitor Mješovitog pjevačkog zbora *Rondo Histriae*. Krajem 2006. godine osnovala je Komorni zbor mladih pod okriljem iste Udruge. Početkom 2006. godine postala je umjetnička voditeljica Mješovitog pjevačkog zbora Glazbenog društva *Sokol* u Buzetu.

Nastavljajući bogatu tradiciju zorskog pjevanja u Puli, **Mješoviti akademski zbor Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli** osnovan je još davne 1965./'66., kada je na tadašnjoj Pedagoškoj akademiji otpočeo dvogodišnji studij glazbe na kojemu su se obrazovali nastavnici glazbenog odgoja. Danas Zbor okuplja oko četrdeset mladih pjevača, studenata na Studiju glazbene pedagogije. Repertoar obuhvaća skladbe a cappella i vokalno—instrumentalne skladbe od renesanse do suvremene glazbe. Posebna pozornost posvećuje se skladbama suvremenih hrvatskih skladatelja. Zbor je prouzveo mnoga djela, među kojima se izdvajaju: *Elegji—Elegija*, *Lode a Dallapiccola* za harmonikaški orkestar i ženski zbor skladatelja Bashkima Shehua; *Pred vratih Poreča*, *Naša molitva*, *Per*

44. Glazbena tribina Pula

Mariam ad Jesum, Sidro u čoviku skladateljice Đeni Dekleva–Radaković. Kroz desetljeća postojanja, sa Zborom su važnu suradnju ostvarili maestri Slavko Zlatić, Dušan Prašelj, Davorin Hauptfeld, Nikola Debelić, Zvonimir Ivančir i drugi. Iz studentskih redova Mješovitog akademskog zbora Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli potekli su mnogi mladi zborovođe i dirigenti koji svojim radom danas uvelike obogaćuju glazbeni život Istre, a neki među njima istakli su se i na međunarodnoj sceni. Spomenimo samo neke od njih: Ines Kovačić, Neven Radaković, Vinka Burić, Ileana Perosa, Tomo Njegovan, Damir Bužleta, Manuel Černeka I drugi. Danas Mješoviti akademski zbor Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli vodi maestro Miroslav Homen, koji u zvanju redovnog profesora još vodi kolegije zborsko dirigiranje i sviranje partitura.

Subota, 10. 11.
16.30
Hotel Histria

Tribina: Obrazovanje promicatelja suvremene glazbe

Moderator: Dalibor Davidović

Sudionici: Antun Tomislav Šaban i Sanja Drakulić

Dalibor Davidović (Našice, 1972.) završio je studij muzikologije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Odlučujuću ulogu u njegovu formiranju imao je susret sa semiologijom glazbe za vrijeme studija, pa je tako problemu značenja glazbe bila posvećena i njegova magistarska radnja, obranjena u Zagrebu. Doktorski stupanj postigao je 2004. godine u Muzikološkom institutu Sveučilišta u Hamburgu radom o ulozi glazbe u politici identiteta. Stipendist je DAAD–a. Radi kao docent na Odsjeku za muzikologiju zagrebačke Muzičke akademije. Teme radova i seminara: glazba 19. i 20. stoljeća, glazba i tehnika, sistematska muzikologija. Objavio je i prijevode dviju knjiga o filmu i teatru.

Antun Tomislav Šaban (Zagreb, 1971.) započeo je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Davorina Kempfa, a nastavio na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču, gdje je od 1991. do 1993. studirao kompoziciju i teoriju glazbe, a od 1992. do 1994. kompoziciju s posebnim naglaskom na primijenjenoj i medijskoj glazbi. Akademsku godinu 1994./'95. proveo je na sjevernoameričkom Sveučilištu u Miamiju, usavršavajući se u jazz kompoziciji i aranžiranju. Od veljače 2000. umjetnički je voditelj Jazz kluba Zagreb, a od rujna iste godine tajnik Hrvatskoga društva skladatelja. Otad živi u Zagrebu. S podjednakim uspjehom sklada u različitim glazbenim žanrovima, a veliku pozornost posvećuje jazz kompoziciji. Iako se žanrovi u njegovim skladbama ne preklapaju, očigledni su prijenosi nadahnuća i materijala. Autor je solističkih, komornih, orkestralnih i djela za jazz sastave. Realizirao je i niz obrada, prerada i aranžmana. Nagrade: Nagrada Big Band Süd za skladbu *Swing Analysis*, za jazz orkestar (1996.); 2001. Nagrada Zaklade *Stjepan Šulek* za skladbu *On the Origin of Species...*, za simfonijski

44. Glazbena tribina Pula

orkestar (2001.); Nagrada *Miroslav Sedak Benčić* Hrvatskoga društva skladatelja za skladbu *No name feature*, za jazz orkestar (2003.).

Sanja Drakulić (Zagreb, 1963.), pijanistica i skladateljica, završila je studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na *École Normale de Musique A.Cortot* u Parizu, Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Beču, zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a od 1987. na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.), te studirala muzikologiju i orgulje. Dvije je godine bila asistentica kompozicije na istom Konzervatoriju. Na Sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi (1993.) osvojila je prvu nagradu s kompozicijom *Pet intermezza* za glasovir solo. Dobitnica je Jeljcinove Predsjednikove stipendije za skladatelje i brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog društva skladatelja, Saveza skladatelja Rusije i Britanske akademije skladatelja i pjesnika. Izvanredna je profesorica na Odsjeku za glazbenu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Voditeljica je Međunarodne glazbene tribine u Puli. Njezina djela izvode poznati solisti, ansambli i orkestri u Austriji, Bosni i Hercegovini, Bugarskoj, Crnoj Gori, Francuskoj, Grčkoj, Nizozemskoj, Italiji, Japanu, Kosovu, Makedoniji, Moldaviji, Norveškoj, Njemačkoj, Rusiji, SAD—u, Sloveniji, Srbiji, Španjolskoj, Turskoj, Ukrajini, Velikoj Britaniji i drugdje, a i sama izvodi svoje glasovirske skladbe.

Subota, 10. 11.

20.00

Circolo

KONCERT TAMBURAŠKOG ORKESTRA HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE

Tamburaški orkestar HRT—a osnovan je 1941. godine kao profesionalni ansambl tadašnje Radio—stanice Zagreb. Od tada pa do danas taj orkestar u emisijama Radija i Televizije predstavlja hrvatsku narodnu glazbu. Velik dio programa tvore koncertna djela pisana za tambure. Zadnjih je desetak godina uvelike proširena programska orijentacija Orkestra, pa sada izvode i djela s područja ozbiljne, zabavne i lake orkestralne glazbe. Vokalni i instrumentalni solisti svih žanrova česti su gosti i suradnici Tamburaškoga orkestra na snimanjima, koncertima i u emisijama Hrvatskoga radija i televizije. Orkestrom su dirigirali ugledni dirigenti i skladatelji kao što su L. pl. Matačić, B. Papandopulo, M. Prohaska, I. Gjadrov, Z. Černjul, I. Kuljerić i drugi. Od 1985. godine Orkestar djeluje pod umjetničkim vodstvom prof. Siniše Leopolda, dirigenta i skladatelja, glazbenoga pedagoga i publicista. Orkestar ima 18 stalnih glazbenika. Tambura, najraširenije narodno glazbalo, jedini je instrument na ovim prostorima koji je tijekom višestoljetnoga razvoja evoluirao od izvornoga pučkoga glazbala do orkestralnoga glazbala nesagledivih mogućnosti. Ovaj je Orkestar odigrao posebno važnu ulogu u promicanju tambure i tamburaštva u glazbenom i kulturološkom smislu, pa je tako njegova vrijednost prepoznata ne samo u domovini nego i u svijetu. Osnovna djelatnost Orkestra jest studijska izvedba programa za potrebe emitiranja na Radiju i Televiziji. Snimke se pohranjuju u fonoteci HRT—a, stoga danas raspoložemo s više tisuća trajnih snimaka narodne i orkestralne glazbe te glazbe raznih žanrova. Osim studijskoga rada, Orkestar je velikim dijelom aktivan u javnoj koncertnoj djelatnosti i to u nekoliko većih segmenata: a) nastupi na glazbenim festivalima diljem Hrvatske; b) koncertna sezona pod naslovom *U ozračju tambure* u Hrvatskom glazbenom zavodu (četiri koncerta godišnje); c) turneje i gostovanja u Hrvatskoj i inozemstvu; d) tradicionalni novogodišnji koncert u HNK u Zagrebu; e) diskografska djelatnost. Od inozemnih gostovanja treba izdvojiti nastupe na RAI—u, u Vatikanu, Austriji, Francuskoj, Belgiji,

Nizozemskoj, Njemačkoj, Mađarskoj, Švicarskoj, SiCG i posebno turneje koje je organizirao HRT u zajednici s Hrvatskom maticom iseljenika — Južna Amerika 2002., Južnoafrička Republika 2003., Australija 2004. i SAD 2004. godine.

Skladatelj, glazbeni pedagog, dirigent i publicist **Siniša Leopold** (Grubišno Polje, 1957.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je od 1985. godine viši predavač. Posebno se posvetio proučavanju folklornoga glazbenog izraza i radu s tamburaškim orkestrima. Profesionalno djeluje kao šef—dirigent Tamburaškog orkestra HRT—a od 1985. godine. Jedan je od autora prvoga udžbenika za tambure, a napisao je i knjigu *Tambura u Hrvata* (1995.). Autor je velikog broja skladbi i aranžmana, filmske i scenske glazbe te prvoga pučkog tamburaškog mjuzikla *Janica i Jean*. Njegove skladbe i obrade nezaobilazan su dio programa mnogih ansambala i orkestara, a svoj rad i dalje usmjerava prema promicanju glazbenih izričaja na području orkestralne tamburaške glazbe i njenom znanstvenom vrednovanju. Aktivan je i kao pedagog na Školi hrvatskoga folkloru te voditelj mnogobrojnih inozemnih seminara. Dobitnika je niza prestižnih nagrada i priznanja: godišnje nagrade HRT—a, godišnje Nagrada za kulturu Grada Samobora, diskografske nagrade *Porin*, Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića za doprinos u kulturi, *Zlatne arene* za filmsku glazbu itd.).

, bisernica I. i rog
Miroslav Regović, bisernica II.
Mario Fistrić, bisernica III.
, brač I.
Natko Gaberc, brač I.
Bruno Vučajnk, brač II.
Igor Kudeljnjak, brač II.
Vjekoslav Kleščić, brač III.
Goran Klisurić, brač III.
Roman Gross, čelo
Dino Celizić, čelo
Tihomir Zlatić, čelović I. i harmonika
Igor Tinodi, čelović II.
Marijan Jakopiec, čelović III.
Ranko Purić, Bugarija
Ivan Potočnik, bas
Siniša Leopold, dirigent

Igor Kuljerić: Instrumentalne preobrazbe starohrvatske pučke pjesme (1988.)

Josip Magdić: Blagdanska suita, op. 195 (2003.)

4. Sanctus (Svet)

Ivo Josipović: Drmeš za Pendereckog (1986.)

Željko Brkanović: Mladenački prizori (1995.)

1. Allegretto

2. Andante

3. Allegro

Adalbert Marković: Capriccio (2005.)

Marko Ruždjak: Ulica lipa (1994.)

Miljenko Prohaska: Zlatne tambure (2001.)

Sanja Drakulić: Kronika (2000.)

Siniša Leopold: Na fašniku (1998.)

Tomislav Uhlik: Tartufada* (2007.)

Igor Kuljerić (Šibenik, 1938. — Zagreb, 2006.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Šuleka (1965.). Usavršavao se zatim u dirigiranju kod Igora Markevića u Monte Carlu (1968.) i u skladanju u Studiju za glazbenu fonologiju RAI—a u Milanu (1975./76.). Od 1960. do 1967. bio je korepetitor i pomoćnik dirigenta u Operi HNK u Zagrebu. Zatim postaje član Zagrebačkih solista u kojima svira čembalo i djeluje kao asistent Antonia Janigra (1966. — 1968.). Od 1968. do 2005. dirigent je Simfonijskog orkestra i Zbora HRT—a. Obavljao je sljedeće dužnosti: direktor Muzičkog biennala Zagreb (1980. — 1983.), umjetnički direktor Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, glazbeni direktor Dubrovačkih ljetnih igara (1984./85.); djelovao je i kao dirigent u Operi HNK u Zagrebu (1984. — 2003.) i njen direktor (1992. — 1994.). te predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja (1980./81.) i Fonda Lovro i Lilly Matačić. Na natjecanjima UNESCO—a osvajao je zapažena mjesta. Gostovao je u svim većim zemljama Europe, zatim u SAD—u i Rusiji. Od 2004. redovni je član HAZU—a. Nagrade: Nagrada Radio—televizije Ljubljana (1966.); Nagrada Jugoslavenske radiotelevizije (1966., 1971., 1973.); Nagrada Grada Zagreba (1972., 1986.); Vjesnikova Nagrada *Josip Stolcer Slavenski* (1973., 1986., 1998.); Nagrada INA—e (1977.); Nagrada UNESCO—a (Pariz, 1982.); Nagrada *Vladimir Nazor* (1986.); Nagrada na natječaju za solo marimbu 3. Deutsches Percussion Symposium '91. (Hannover, 1991.); *Zlatna arena* za glazbu (Pula, 1993., 2004.); Nagrada Grada Zadra (1996.); Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (2002.); dvije diskografske nagrade *Porin* (2004.); Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja (2004). Dobitnik je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića za zasluge u kulturi.

■ »U Instrumentalnim preobrazbama starohrvatske pučke pjesme

(1988.), temeljenima na arhaičnoj međimurskoj melodiji koja neprestano mijenja izgled i boje, Kuljerić majstorski upotrebljava tamburu kao virtuosno glazbalo. To podjednako dolazi do izražaja kod pojedinačnih solističkih istupa kao i kod zajedničkih nastupa orkestralnih skupina, pri kojima se Orkestar doista predstavlja kao skup vrhunskih solista. Velik porast izražajne snage djela dovodi do njegove dojmljive završne eksplozije.« (Dubravko Detoni, 2002.)

Josip Magdić — vidi str.

■ »**Blagdanska suita**, op. 195, za tamburaški orkestar može se svrstati u koncertantna djela. Skladana je 2003. godine za programske potrebe Tamburaškog orkestra HRT—a, a iz samog naslova može se zaključiti da se radi o tematici vezanoj uz blagdane. U pojedinim stavcima razrađeni su motivi starohrvatskih crkvenih napjeva koji su većim

dijelom zapisani u čuvenoj *Cithari octochordi*. Ovom prigodom briljantni orkestar izvodi 3. i 4. stavak. Treći stavak građen je na podlozi marijanskih napjeva *Marijo, majko ljubljena* u koji je interpoliran napjev *Zdravo, djevo čista, te fughetta O, Marijo ti sjajna zornice*, dok četvrti stavak rabi samo jednu temu *Sanctus* (Svet), također iz spomenute *Cithare*, nakon toga slijedi jedna varijacija, zatim fughetta i završni maestoso na istu temu.« (JM)

Ivo Josipović — vidi str. 2

■ Skladba **Drmeš za Pendereckog** napisana je 1986. godine na poziv Festivala tamburaške glazbe u Osijeku. Autorova je želja bila da u često klišeiziranu tamburašku literaturu unese nešto novo. Odlučio se za spoj »modernoga« zvuka i tehnike personificirane imenom velikog avangardnog skladatelja Pendereckog i tipičnog narodnog plesa (drmeš). Postmodernistički spoj naoko nespojivog, pomalo groteskan, rezultirao je skladbom koja se vrlo često izvodi i snimljena je na CD—u te za potrebe radija i televizije. Skladba je dobar predstavnik dijela opusa autora kojim poziva slušatelje i izvođače da uživaju u alegorijskom, Finkovom Epikurovu vrtu, mjestu veselja u duhovnim, dakle, i u glazbenim djelima.

Željko Brkanović — vidi str.

■ »Odazvao sam se molbi Tamburaškog orkestra Ferdo Livadić iz Samobora i napisao skladbu **Mladenački prizori**. Prva izvedba bila je u Osijeku u okviru Festivala tamburaške glazbe 1995. godine, kada je djelo i nastalo. Mladenačke prizore izveo je tada odličan mlađi sastav ansambla pod vodstvom Željka Bradića. Kompozicija je po karakteru vedra, u njoj se ocrtavaju tri različite situacije, ali je to ipak jedna cjelina koja dočarava mladenačka htijenja i postignuća.« (ŽB)

Skladatelj i dirigent **Adalbert Marković** (Zagreb, 1929.) završio je studij kompozicije kod L. M. Škerjanca na Akademiji za glazbu u Ljubljani 1959. godini. Od 1954. radi u Zagrebu kao srednjoškolski nastavnik, od 1957. do 1961. glazbeni je urednik Radio—Zagreba, od 1961. do 1972. profesor na Muzičkoj školi *Pavao Markovac* i od 1972. do 1978. na Pedagoškoj akademiji. U razdoblju od 1978. do 1999. najprije postaje docent, potom redovni profesor i pročelnik Odsjeka za glazbenu kulturu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1985. do 2003. predaje na Pedagoškom fakultetu u Osijeku. Od 1945. vodio je amaterske zborove, pa je, između ostaloga, od 1961. od 1971. bio dirigent SKUD—a *Ivan Goran Kovačić* u Zagrebu. Od 1965. društveno je aktivan: tajnik Društva skladatelja Hrvatske 1967.—1979., vršitelj dužnosti generalnog sekretara i

predsjednika Odbora za zaštitu autorskih prava SOKOJ—a, predsjednik Udruženja muzičkih pedagoga Hrvatske, u više navrata predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja; od 1979. do 1990. umjetnički voditelj Dana hrvatske glazbe, posebno se posvećujući zaštiti autorskih prava, društvenom priznanju statusa skladatelja te promicanju hrvatskog glazbenog stvaralaštva u zemlji i inozemstvu. Nagrade: Nagrada *Vladimir Nazor* za životno djelo (1991.); Nagrada Grada Zagreba (1993.); Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja (1998.); Nagrada za životno djelo Hrvatskoga društva glazbenih i plesnih pedagoga (1998.); Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1995.); Red Danice hrvatske s likom Antuna Radića (1997.); Festival hrvatske tamburaške glazbe — trinaest zlatnih plaketa *Tambura Paje Kolarića*, jedna srebrna plaketa, dvije zlatne medalje.

■ »Skladba **Capriccio** napisana je 2005. godine za Veliki tamburaški orkestar *Podravka* iz Koprivnice za natjecateljski dio u okviru Festivala hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku. Sljedeće, 2006. godine *Capriccio* je bio zadana skladba za orkestre starijeg uzrasta u okviru Natjecanja okrestara glazbenih škola Hrvatske.«(AM)

Marko Ruždjak — vidi str.

■ Skladba **Ulica lipa** nastala je 1994. godine kao narudžba Tamburaškog orkestra *Pajo Kolarić* iz Osijeka. Orkestar je skladbu praisveo na festivalu Dani hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku 1994. godine.

Skladatelj, aranžer, dirigent i kontrabasist **Miljenko Prohaska** (Zagreb, 1925.) završio je kontrabas na Muzičkoj školi *Vatroslav Lisinski* (M. Prosenik), a zatim diplomirao na Teorijsko—nastavničkom odjelu *Muzičke akademije* u Zagrebu. Svirao je u prvom sastavu Plesnog orkestra Radio—Zagreba, u Zagrebačkom jazz kvartetu i Jazz kvintetu te u drugim ansamblima B. Petrovića, u međunarodnom jazz bendu u Montreuxu, u sekstetu *The War Stars*, u triju D. Gazarova i dr. Od 1949. do 1959. bio je član Zagrebačke filharmonije, Simfonijskog i Komornog orkestra RTV Zagreb i Orkestra JRT—a. 1947. je bio jedan je od utemeljitelja Plesnog orkestra Radio—Zagreba (danas Big band HRT—a), a od 1957. do 1989. stalni šef—dirigent istog orkestra. Na brojnim gostovanjima dirigirao je s najuglednijim svjetskim orkestrima. Vodio je Big band i Sympho—jazz band HV—a (1996.—1998.). Suraduje sa Simfonijskim puhačkim orkestrom Hrvatske vojske (od 1994.), Oratorijskim zborom *Cantores Sancti Marci*, Zvezdicama, Zagrebačkim solistima i dr. Djelovao je kao: član mnogih stručnih tijela; predsjednik Odbora Zagrebačkog festivala zabavne glazbe;

predsjednik Saveza estradnih radnika Jugoslavije; jedan od utemeljitelja Jazz kluba Zagreb, predsjednik Udruženja kompozitora lake muzike Hrvatske; član predsjedništva i u dva mandata (1967. – 1968.; 1988 – 1990.) predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja. Nagrađen je: Medaljom Grada Zagreba (1955.); *Zlatnom arenom* Filmskog festivala u Puli (1968.); Vjesnikovom Nagradom *Josip Štolcer Slavenski* (1976.); Pokalom Hrvatskoga društva skladatelja (1979.); Nagradom *Vladimir Nazor* za životno djelo (1988.); 3. nagradom za jazz skladbu, *Le Havre*, 1994.); nagradom *Porin* za životno djelo (1995.); Medaljom Grada Zagreba za 55 godina djelovanja (1995.); Nagradom Zagrebačkog festivala za životno djelo i cjelokupni doprinos glazbi; Medaljom SOKOJ – a; Nagradom HRT – a Zagreb; Medaljom ZAVNOH – a; Medaljom V. gardijske brigade *Slavonski sokolovi*., Ordenom reda sa zlatnim vijencem (1966.); Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zracima (1971.), Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.).

- Skladba **Zlatne tambure** napisana je 2001. godine. Posvećena je Tamburaškom orkestru Hrvatske radiotelevizije povodom šezdesete obljetnice Orkestra. Praizvedena je na proslavi iste obljetnice u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 2001. godine.

Sanja Drakulić — vidi str.

- »Ciklus od osam stavaka različitih ugođaja, koji poput arke zaokružuje identičan prvi i zadnji stavak, nastao je na poticaj Zlatka Farszskog, dirigenta Tamburaškog orkestra HKUD – a *Petar Zrinski* iz Vrbovca. Skladba je praizvedena 2000. na festivalu Dani hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.« (SD)

Siniša Leopold — vidi str.

- »Skladba **Na fašniku** započinje citatom tradicionalnog zagorskog plesa, a kasnije se preobrazuje u suvremen glazbeni ugođaj. Uz orkestar se duhovito isprepliću dionice roga i harmonike te udaraljke koje dočaravaju fašnički ambijent. U završnici dominira *funky* ritam kao točka na *i* nesvakidašnje simpatične glazbene vrcavosti.« (SL)

Skladatelj i dirigent **Tomislav Uhlik** (Zagreb, 1956.) završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknuti je hrvatski skladatelj srednje generacije čiji opus broji preko stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, sve do simfonijskog i simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornom stilu, od kojih su neka, u izvedbi Ansambla

44. Glazbena tribina Pula

Lado, u kojemu je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je Vjesnikove Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za 1998. godinu, kao i drugih značajnih državnih priznanja. Kao dirigent djelovao je pretežno u Zagrebačkom gradskom kazalištu *Komedija*, u kojemu je postavio niz premijera opereta i mjuzikala poput *Kneginje čardaša* i *Grofice Marice*. Gostovao je u HNK u Zagrebu i Osijeku, vodio Mješoviti pjevački zbor *Lira*, a povremeno ravna Simfonijskim orkestrom HRT–a i Orkestrom HV–a. Izvanredni je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu.

■ »Skladba Tomislava Uhljika **Tartufada**, skladana za Tamburaški orkestar HRT–a, kratka je i vedra parafraza dvaju istarskih narodnih napjeva *Oj, divojko* i *Zibala j' Ane*.«(TU)

Subota, 10. 11.

21.30

Circolo

GLAZBENO – POETSKI HOMMAGE MATI BALOTI

Zvuci Dragog kamena / *Quel suon di Pietra preziosa*

Krajcarov glazbeni hommage Baloti (1898. – 1963.) / *Da Bruno Krajcar, un'omaggio a Mate Balota (1898. – 1963.)*

Prepjev na talijanski: Daniel Načinović / *Versione italiana delle poesie: Daniel Načinović*

Koza / *La Capra*

Pramaliće / *La Primavera*

Daleki dom / *Casa Lontana*

Zornice / *Le Messe dell'Alba*

Mladost / *Gioventù*

Dragi kamen / *Pietra Preziosa*

Pozdrav unima doma / *Un Saluto a Quei dell'Paese*

Lončari / *I Pentolai*

Šparoge / *Gli Sparagi*

Kalavojna / *Kalavojna*

Na rečini / *Sulla Fiumara*

Pastirica / *La Pastorella*

Bruno Krajcar, klavir i glas
Daniel Načinović, recitator

44. Glazbena tribina Pula

Skladatelj, kantautor i producent **Bruno Krajcar**, (Pula, 1972.) srednjoškolsko glazbeno obrazovanje (klavir, teorija), završio je u Glazbenoj školi u Puli, a diplomirao je na Akademiji za glazbu u Ljubljani (1995.). Od 1995. do 1998. radi kao profesor klavira u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjigova u Puli; od 1998. stalno je zaposlen na Hrvatsko radiju Pula. Urednik je emisija o zbornskoj, klapskoj i narodnoj glazbi. Od 1982. aktivno se bavi glazbom, sudjeluje na mnogim hrvatskim i inozemnim festivalima, a njegove skladbe izvode i snimaju brojni poznati glazbenici i sastavi. Svira više instrumenata, izučava istarsku glazbenu baštinu predano radi i na njenu očuvanju i valorizaciji, a primjenjuje ju i u vlastitim skladbama. S albumom *Istra* predstavljao je Hrvatsku na 25. međunarodnom EBU Folk festivalu.

Književnik **Daniel Načinović** (Labin, 1952) je nakon mature u Klasičnoj gimnaziji Biskupskoga sjemeništa u Pazinu, studirao na Visokoj bogoslovnoj školi u Rijeci. Diplomirao na Pedagoškoj akademiji u Puli (hrvatski i talijanski jezik i književnosti). Studirao i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1975. do konca 2000. novinar pulskoga dnevnika »Glas Istre«, pretežito u kulturnoj redakciji. Sada profesionalni književnik. Živi u Puli, uz česte boravke u Labinu (Vinež). Osim književnosti, novinarstva i prevodilaštva, bavi se glazbom i slikarstvom — osobito ilustracijama i karikaturom kojom sudjeluje na domaćim i stranim izložbama. Piše od sredine 60–ih XX. st. Svojedobno aktivan u krugu mladih stvaralaca oko Književnoga kluba i časopisa »Istarski borac« odnosno »Ibor« u Puli. Osim na hrvatskome književnom standardu, mnoge tekstove napisao na čakavici. Piše i za djecu. Objavljuje tekstove gotovo svih književnih žanrova u mnoštvu listova, časopisa, novina... u zemlji i inozemstvu. Mnogi su mu tekstovi uglazbljeni.

Nedjelja, 11. 11.

12.00

Međunarodni kulturni centar Hrvatske glazbene mladeži
u Grožnjanu, dvorana Kaštela

KONCERT MLADIH IZVOĐAČA POBJEDNIKA NATJECANJA U 2006. I 2007. GODINI

Đeni Dekleva–Radaković: Rapsodija »I«*, za harmoniku solo (2005.)

Marija Vukoja, harmonika

Frano Đurović: a 2*, za violončelo i klavir (2005.)

Petra Kušan, violončelo

Javor Bračić, klavir

Miroslav Miletić: Ples, za violinu solo (1957.)

Antun Tomislav Šaban: Etida III, za violinu solo (2004.)

Marin Maras, violina

Akil Mark Koci: Hello, My Little Rock**, za gitaru solo (1989.)

Genc Qivlaku, gitara

Ivana Lang: Mali šaroliki svijet, za klavir četveroručno, op. 58 (1963.)

1. Preludij
2. Valcer
3. Tango
4. Galop

Bojan Glavina (SLO): Proljetna glazba, za klavir četveroručno (1999.)

Lorena Deidda i Carla Rossa, klavirski duo

Ivo Josipović: ARAMbesque, za harmoniku solo (1988.)

44. Glazbena tribina Pula

Josip Nemet, harmonika

Davorin Kempf: Preludij i fuga — fantazija za klavir (Hommage à Bach) (2000.)

Javor Bračić, klavir

Harmonikašica i skladateljica **Đeni Dekleva–Radaković** (Pazin, 1949.) prvu je glazbenu poduku (flauta, klavir, harmonika) primila od oca. Nakon U pulske Srednjoj muzičkoj školi *I. M. Ronjgov* pohađala je harmoniku u klasi prof. Stanka Mihovilića, klavir u klasi prof. Nirvane Duraković i teoretski smjer u klasi prof. Antona Dolički, prof. Zvonka Ivančira i prof. Slavka Zlatića. Harmoniku je studirala u Trossingenu (Njemačka) u klasi prof. Fritza Doblara i prof. Hugo Notha. Nakon poslijediplomskog studija harmonike upisala je kompoziciju (prof. Dane Škerl, diploma 1975.) i klavir (prof. Hilda Horak) na Akademiji za glazbu u Ljubljani. Po završetku studija podučavala je harmoniku na Muzičkoj školi *I. M. Ronjgov* u Puli do 1974. godine, osmisivši nastavni program za taj predmet. Istodobno je bila aktivna u Trossingenu te koncertirala i surađivala s bajanisticom Elsbeth Moser. Od 1971. do 1974. radila je u Glazbenoj školi u Pazinu, a od 1976. bila profesor harmonike i klavira te ravnatelj u Osnovnoj glazbenoj školi u Poreču. Od 1983. surađuje s Odsjekom za glazbenu kulturu Pedagoškog fakulteta u Puli, na kojem je trenutno izvanredna profesorica i predstojnica izvanrednog studija Glazbene kulture. Mnoge su njezine skladbe nagrađivane i tiskane u Hrvatskoj i inozemstvu. Kao članica *Dua Istria* i *Dua Romantico* koncertira po Hrvatskoj i Europi. Članica je Hrvatskoga društva glazbenih teoretičara, Hrvatskoga društva harmonikaških pedagoga, Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika, Savjetodavnog odbora za pitanja kulture Istarske županije, FIA Freundeskreis Internationale Akkordeonwettbewerbe Klingenthal Njemačka; prosudbenih sudova na natjecanjima u zemlji i inozemstvu, itd. Predsjednica je Programskog odbora susreta zborova *Naš kanat je lip* u Poreču, stručnog žirija Međunarodnog susreta harmonikaša u Puli (2003., 2005.) i komisije za glazbeno–scensku djelatnost Istarske županije. Dobila je: Nagradu Grada Poreča *Sv. Mauro* za posebne zasluge (1988.), priznanje Hrvatskoga društva glazbenih i plesnih pedagoga za doprinos uspješnom radu glazbenih škola (2000.), diplomu za tridesetogodišnju uspješnu suradnju *Naš kanat je lip* Poreč (2002.) i Povelju Hrvatskog društva glazbenih umjetnika za 30 godina uspješnog pedagoškog i umjetničkog rada (2007.).

- **Rapsodia »I«:** »Nakon dužeg razgovora s kolegom za harmoniku docentom Slavkom Magdićem, na njegov poticaj za novu skladbu, rodila se ideja za rapsodiju. Skladba je namijenjena studentima završne godine studija harmonike, a nastala je 2005. godine te svoju prvu izvedbu doživjela na jednom diplomskom koncertu na Filozofskom fakultetu, Odjel harmonike 2006. godine. U ovoj skladbi harmonika može iskoristi mnoge specifične zvučne i tehničke mogućnosti. Struktura ovoga djela postepeno se oslobađa iz statičnosti i s raznim

impulsima prelazi na druge razine strukturnih komponenata stvarajući veći pokret. Rapsodiju »« povezuje snaga atmosfera sporih i brzih dijelova koje se prelijevaju jedni u druge bez ikakvih prekida. Unutar glazbene strukture pojavljuju se zvučni sklopovi složeni iz sekunda i kvarta, dijatonski trozvuci, kao i nizovi izvedeni iz istarske ljestvice.« (ĐDR)

Harmonikašica **Marija Vukoja** rođena je 1986. godine u Požegi, gdje je završila osnovnu i srednju glazbenu školu. Maturirala u klasi prof. Saše Bastaleca. Sudjelovala na natjecanjima: prva nagrada 2004. i druga nagrada 2006. na državnom natjecanju, druga nagrada 2005. i prva nagrada 2007. na međunarodnom natjecanju u Puli, prva nagrada 2004. i 2005., te druga nagrada na međunarodnom natjecanju u Trstu. Ove je godine dobila TOP STIPENDIJU u izboru 30 najboljih studenata u Hrvatskoj. Svoje znanje upotpunjuje na seminarima kod istaknutih virtuoza i pedagoga. Trenutačno je studentica treće godine Odjela za glazbu Sveučilišta u Puli, smjer klasična harmonika u klasi doc. Slavka Magdića.

Frano Đurović — vidi str.3.

■ »Kompozicija **a 2** (a due, udvoje) za violončelo i glasovir posvećena je braći Andreju i Tomažu Petraču, koji su je i praisveli 14. ožujka 2005. u Ljubljani. Osnovna je ideja suprotstavljanje dviju situacija, karaktera, osobnosti. Prva je situacija lirska, osjećajna, sanjarska, prilično jednostavna i mirna, a druga je nemirna, razigrana, isprekidana, prpošna, nervozna. Na tim izmjenjujućim suprotnostima sagrađena je cijela skladba.« (FD)

Petra Kušan (Zagreb, 1988.) studentica je četvrtе godine violončela u klasi profesora Valtera Dešpalja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Maturirala je u Klasičnoj gimnaziji 2006. godine, a zbog uspjeha na oba područja, od 2003. pa sve do danas stipendistica je Grada Zagreba. Osim najviših nagrada na državnim glazbenim natjecanjima, osvojila je i najviše nagrade na nekoliko natjecanja u Italiji i Austriji. Godine 2003. na festivalu *Strings only!* dobila je nagradu za najperspektivnijeg mladog glazbenika. Na poziv zaklade glasovitoga violinista Vladimira Spivakova, koja podupire mlade talente i laureate, bila je predstavница Hrvatske na koncertima u Moskvi. Laureat je *Concertino Praga* 2007., jednoga od najprestižnijih međunarodnih natjecanja, s posebnom nagradom za najbolju izvedbu zadane kompozicije. U okviru istoga natjecanja, koje se održava pod pokroviteljstvom Europske radijske unije, nastupila je u lipnju 2007. na svečanom koncertu laureata uz Simfonijski orkestar Češkoga radija u Dvořákovoj dvorani Rudolfinuma u Pragu te na tri koncerta Južnočeskog

festivala *Concertino Praga*. Nastupala je kao solist i s nekoliko drugih orkestara, uključujući Zagrebačke soliste i Simfonijski orkestar Muzičke akademije u Zagrebu. Njezini sve češći nastupi zapaženi su kako u Hrvatskoj, tako i u inozemstvu (Slovenija, Italija, Austrija, Slovačka, Njemačka, Rusija). Tijekom 2007. nastupala je na nizu koncerata u više koncertnih ciklusa *Virtuoso*. Vrlo je aktivna i u komornoj glazbi. Nekoliko je puta pobijedila na državnim natjecanjima u kategorijama dua i trija. Od 2004. članica je glasovitog ansambla Cellomania, koji je utemeljio prof. Dešpalj, s kojim je nastupala na mnogim važnim festivalima i koncertima (Dubrovnik, Moskva, Beč, Ljubljana, itd.). Godine 2005. imala je čast svirati i na koncertima u Zagrebu, Ljubljani i Mariboru koje je ansambl imao zajedno sa slavnim violončelistom Mischom Maiskim. Usavršavala se na majstorskim tečajevima kod mnogih uglednih pedagoga, kao što su Valter Dešpalj, Julius Berger, Karol Botvay, Dmitri Ferschtman, Reinhard Latzko, Rudolf Leopold, Orfeo Mandozzi i Victoria Yagling.

Javor Bračić (Zagreb, 1985.) započeo je glazbeno školovanje sa šest godina. Bio je istaknuti učenik Glazbene škole Pavla Markovca u klasi profesorice Jelice Kuzmin i V. prirodoslovno matematičke gimnazije u Zagrebu. Od listopada 2003. studira glasovir u klasi prof. Karl–Heinza Kämmerlinga na Mozarteumu u Salzburgu, gdje je u lipnju 2007. diplomirao s izvrsnim uspjehom. Tijekom školovanja imao je niz vrlo uspješnih nastupa i visokih nagrada na zagrebačkim i državnim natjecanjima u Varaždinu i Dubrovniku, te brojnim međunarodnim natjecanjima (EPTA u Osijeku; *Etide i skale* i *Zlatko Grgošević* u Zagrebu; Moncalieri, Sale i Minerbio u Italiji; Bruxelles, Vresse sur Semois u Belgiji). Održao je solističke recitale u Zagrebu, Rijeci i na Dubrovačkim ljetnim igrama popraćene sjajnim kritikama. Nastupao je na Memorijalu *Darka Lukića, Zajčevim danima* u Rijeci te sa Zagrebačkim solistima. Predstavljao je hrvatsku glazbu na europskim kongresima EPTA–e u Norveškoj i Mađarskoj; na Jugendorchester–festivalu u Švicarskoj sa ZOKOR–om; na Međunarodnom festivalu mladih glazbenika *Musica. Youth. Hope.* u Petrozavodsku u Rusiji; na danima EPTA–e u Sloveniji te na Festivalu hrvatske glazbe u Beču, a tijekom studija solistički i u komornim sastavima nastupa u Salzburger Barockmuseumu i na Mozarteumu. Vrlo je aktivan i kao komorni glazbenik, pa je već tijekom srednjeg glazbenog školovanja osvojio nagrade na državnim natjecanjima komornih sastava u kategoriji klavirskog dua i klavirskog kvarteta (prva i specijalna EMCY nagrada 2002.). Na Mozarteumu je nastupao u klavirskom triju, a s francuskom pijanisticom Justine Verdier nastupao je u Francuskoj i Njemačkoj, kako u duu, tako i solistički. S njemačkom violisticom Antoniom Loges na svirao je na 16. Međunarodnom natjecanju mladih glazbenika *Citta di Barletta* u

44. Glazbena tribina Pula

Italiji 2006. i na natjecanju *Deutsche Stiftung Musikleben* u Hamburgu, 2007. osvojio je dvije prve nagrade, a na poziv festivala *Festspiele Mecklenburg–Vorpommern* nastupili su u ciklusu koncerata *Junge Elite* u kolovožu 2007.

Skladatelj i violist **Miroslav Miletić** (Sisak, 1925.) završio je studij violine kod prof. Ivana Pinkave na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1953. godine, a kompoziciju je učio privatno u Zagrebu, Pragu i Hilversumu. Od 1946. bio je violinist i violist Simfonijskog orkestra RTV Zagreb i Zagrebačke filharmonije. Bavio se i pedagogijom. Godine 1960. osnovao je Gudački kvartet *Pro arte* s kojim je često gostovao u zemlji i inozemstvu, posebnu pozornost posvećujući suvremenoj glazbi, osobito hrvatskih skladatelja. Nagrade: Nagrada Zaklade *Gaudeamus* (1959.); *Zlatni lav* u Veneciji za filmsku glazbu (1960.); dvije zlatne medalje u Vercelliju, Italija (1966.); dvije nagrade JRT – a; Vjesnikova Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (2002.), Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatkoga društva skladatelja 2006., Nagrada za životno djelo Grada Siska (2006.).

■ »Skladba **Ples**, za violinu solo, napisana je 1957. godine za Ivu Kviringa, koncert – majstora Zagrebačke filharmonije. Skladba je bila zadana kompozicija na trećem Natjecanju *Vaclar Huml*. Skladbu su izvodili svi istaknuti hrvatski violinisti, a Maja Dešpalj ju je snimila na CD. Tijekom 50 godina skladba je izvedena više od 500 puta na svim kontinentima, od Islanda do Novog Zelanda. Doživjela je pet notnih izdanja, a posljednje i najraskošnije je izdanje MIC – a.« (MM)

Antun Tomislav Šaban vidi str.

■ »*Četiri etide* za violinu nastaju krajem 2004., točno godinu dana nakon nastanka *Četiriju kvartnih etida* za glasovir. Zajedničko im je što su nastale kao zadana djela za natjecanje *Etide i skale*, stoga od samoga početka imaju velik broj izvođača, što skladatelju daje mogućnost usporedbe i brzu povratnu informaciju o uspjehu prijenosa muzičkih ideja na interprete.« ... »Treća etida je harmonijski i formalno najklasičnija, što proizlazi iz karipskog plesa koji je poslužio kao predložak. S druge pak strane, traži od izvođača neke prilično zahtjevne skokove te dvohvate i trohvate.«

Violinist **Marin Maras** (Dubrovnik, 1990.) započeo je svoje glazbeno obrazovanje u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. U dobi od 15 godina upisuje se na Muzičku akademiju u Zagrebu, gdje studira u klasi prof. Leonida Sorokova s kojim radi nekoliko godina. Istovremeno je učenik i srednje Glazbene škole Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Od najranije dobi osvaja nagrade na brojnim domaćim i međunarodnim

natjecanjima, od kojih se izdvajaju posebna nagrada na Međunarodnom natjecanju *Rudolf Matz* (2006.), prva nagrada na regionalnom natjecanju u Velikoj Gorici (kategorija studenata), te druga nagrada na državnom natjecanju u istoj kategoriji u Varaždinu (2006.), treća nagrada na Međunarodnom gudačkom festivalu u Moskvi u studenom 2006., treća nagrada na Međunarodnom natjecanju *Etide i skale* (2007.). Njegov najveći uspjeh svakako je osvojena prva nagrada na Međunarodnom violinističkom natjecanju u ruskom Novosibirsku u svibnju 2007. godine, gdje je ocjenjivačkom sudu sastavljenom od šesnaest uglednih profesora predsjedao znameniti Zahar Bron. Održao je pet solističkih koncerata s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom u Dubrovniku. Sudionik je brojnih domaćih i međunarodnih tečajeva kod uglednih glazbenih pedagoga, a dosada je, u sklopu seminara, natjecanja i gostovanja, nastupao u mnogim gradovima (Dubrovnik, Zagreb, Split, Rijeka, Ljubljana, Klagenfurt, Salzburg, Venecija, Gorizia, Lisabon, Moskva, Osijek, Novi Sad, Novosibirsk). U 2007. godini održao je dva recitala u organizaciji Matice hrvatske u Zagrebu u sklopu ciklusa *Mladi glazbenici u Matici* te u Dubrovniku, u atriju Kneževa dvora, u sklopu ciklusa *Musica Eterna*.

Skladatelj **Akil Mark Koci** (Prizren, Kosovo, 1936.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, gdje je završio poslijediplomski studij. Usavršavao se od 1975. do 1977. na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu kod M. Kelemen, a kao stipendist DAAD – a u Kölnu, Düsseldorfu i Berlinu. Od 1962. glavni je muzički urednik Radio Prištine, a od 1974. do 1989. profesor na Muzičkoj akademiji u Prištini. Utemeljitelj je festivala Muzički akordi, Dani kosovske muzike i Muzička scena te njihov višegodišnji predsjednik. Od 1993. živi u Londonu i član je Društva skladatelja Velike Britanije. Nagrade: Novembarska nagrada Grada Prištine; Decembarska nagrada SAP Kosova; Nagrada 4. jul i dr.

■ »Kompozicija **Hello, My Little Rock** napisana je za opatijsku Tribinu 1989. godine, ali tada nije bila izvedena zbog poznatih razloga. Od tada je izvođena u nekoliko zemalja. Slobodnoga oblika, *Hello, My Little Rock* ima elemente slobodno shvaćene dodekafonije i slobodne aleatorike, pa tako pruža izvođaču mogućnost sudjelovanja u kreiranju djela, naročito kod ritmičkog sustava. Skladba se na ovogodišnjoj Tribini izvodi prvi put u Hrvatskoj. Izvesti će je mladi splitski gitarist Genc Qivlaku, dobitnik glavne nagrade *Akil Koci* na Međunarodnom festivalu ozbiljne glazbe u Prištini 2007. godine.« (AK)

Genc Qivlaku (Beograd, 1988.) je od 1996. učio gitaru kod prof. Ivane Trogrlić u Glazbenoj školi Ferde Livadića u Samoboru, od 2001. kod prof. Anđele Jerkunice – Milišić u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu, a od

2005. kod doc. Gorana Listeša te od 2007. na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Dobitnik je brojnih nagrada: prva nagrada na Državnom natjecanju gitarista (Dubrovnik, 2001.), prva nagrada na natjecanju malih glazbenika *Daleki akordi* (Makarska, 2002.), druga nagrada na Državnom natjecanju (Dubrovnik, 2003.), prva nagrada na Državnom natjecanju (Dubrovnik, 2005.), uspješan sudionik Međunarodnog natjecanja *Joaquin Rodrigo* (Madrid, Španjolska, 2006.), finalist Međunarodnog natjecanja *Andres Segovia* (Granada, Španjolska, 2006.), prva nagrada na državnom natjecanju (Dubrovnik, 2007.), prva nagrada na međunarodnom natjecanju *Split Guitar Festival* (Split, 2007.), apsolutni pobjednik i osvajač glavne nagrade na 5. Međunarodnom natjecanju ozbiljne glazbe (Priština, Kosovo, 2007.).

Obrazovanjem pijanist s istaknutom pedagoškom aktivnošću, **Ivana Lang** (Zagreb, 1912. – 1982.) učila je kompoziciju privatno kod M. Cipre i J. Marxa. U stvaralaštvu je često posezala za elementima istarske folklorne baštine; ponajviše se posvetila djelima za glasovir koja, posebno ona manjih formi, odaju cjelovitost domišljenog stvaralačkog izraza u prostoru glazbenog neoklasicizma. Zamjetan opus ostvaruje na području vokalne lirike.

■ »Ivana Lang skladala je više djela primjerenih mogućnostima djece inspirirajući se folklornim motivima, naročito istarskim folklorom. **Mali šaroliki svijet**, op. 58 je četverostavačna suita koja majstorski prikazuje karakter plesne glazbe.« (MK)

Bojan Glavina (Postojna, Slovenija, 1961.) rođen je u obitelji glazbenika (otac klarinetist, majka učiteljica klavira i harmonike). Diplomirao je orgulje (prof. H. Bergant) na ljubljanskoj Akademiji za glazbu. Godine 1985. je na međunarodnom orguljaškom natjecanju u Lucinicu (Italija) osvojio treću nagradu. Kompozicijom se bavi od dvanaeste godine, isprva stvarajući dječje klavirske skladbe, kasnije i skladbe za druge instrumente, komorne ansamble, zborove, itd. — ukupno oko 250 skladbi. Razni izdavači objavili su više od 20 samostalnih zbirki njegovih skladbi za najrazličitije sastave. Glavina je dobitnik više nagrada na slovenskim i međunarodnim natjecanjima za kompoziciju. Trenutačno podučava klavir na Glazbenoj školi u Piranu i student je četvrte godine kompozicije na Akademiji za glazbu u Ljubljani (prof. M. Mihevc).

■ »Skladajući za svoje učenike, Bojan Glavina vješto i nadareno upotunjuje prazninu u edukativnoj literaturi na prijelazu iz 20. stoljeća. **Proljetna glazba** je efektna poletna i razigrana skladba puna boje u kojoj klavirski zvuk dolazi do punog izražaja.« (MK)

Mlade pijanistice **Lorena Deidda i Carla Rossa** upisale su Glazbenu školu Zlatka Balokovića u Zagrebu u dobi od osam godina. Lorena Deidda (Zagreb, 1994.) učenica je prof. Željke Kruljac, a Carla Rossa (Zagreb, 1994.) učenica prof. Nenada Kačara. Lorena i Carla djeluju u klavirskom duetu od ožujka 2005. godine. Ostvarile su brojne javne nastupe u Hrvatskoj, Sloveniji i Italiji. Kruna djelovanja ovog ansambla jesu dvije prve nagrade postignute na Međunarodnom natjecanju mladih glazbenika *Paollo Spincic* u Trstu, 2005. i 2006. godine.

Ivo Josipović — vidi str.2

■ **ARAMbesque**, za harmoniku iz 1984. godine prati stilski model Horvatove škole. Riječ je o trodijelnosti tipa A–B–A unutar koje su raspoređene stilizirane ritmičke i melodijske formule preuzete iz glazbe Arama Hačaturjana. Između njih se, u početku gotovo neprimjetno, a do kraja i na način otvorenog glazbenog citata, pojavljuje napjev *Dies irae*. Formalni obrazac pritom ostaje jasno prepoznatljiv kao izmjena brzoga A i sporijega B dijela, no zaigranost nad skladateljskim činom što se plete oko rubova formalnoga modela daje Josipovićevoj glazbi vitalnost kojom se spašava od okoštavanja unutar preuzetih formalnih shema.

Harmonikaš **Josip Nemet** (Rijeka, 1986.) započeo je glazbeno obrazovanje u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci u klasi prof. Dražena Košmerla u dobi od devet godina. Sada je student klasične harmonike na Odsjeku za glazbu pri Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli. Usavršavao se na seminarima kod vodećih svjetskih pedagoga poput Elsbeth Moser (Njemačka), Owena Murraya (Velika Britanija), Vjačeslava Semjonova (Rusija) i Maria Pietrodarchia (Italija). Redovito prisustvuje raznim domaćim i stranim natjecanjima, a od nagrada treba izdvojiti: prvo mjesto na državnom natjecanju 2000. u Rijeci i 2004. u Varaždinu; prva nagrada na međunarodnom natjecanju *Susret harmonikaša* u Puli 2001., 2003. i 2007.; Lions Grand Prix u Rijeci, za najbolju izvedbu djela domaćeg autora 2004.; osmo mjesto na Svjetskom kupu u Pontarlieru, Francuska 2004.; šesto mjesto na Svjetskom trofeju u Santiago de Compostela, Španjolska 2004.; peto mjesto na međunarodnom natjecanju u Castelfidardu, Italija 2004.; jedanaesto mjesto na Svjetskom kupu u Washingtonu, SAD, u kategoriji seniora 2007. godine. Uz natjecanja, redovito nastupa na koncertima, a svakako treba izdvojiti koncert s orkestrom Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci 2005. godine.

Davorin Kempf (Virje, 1947.) diplomirao je klavir (S. Radić, 1971.), dirigiranje (I. Gjadrov, 1972.) i kompoziciju (S. Šulek, 1973.) na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Kompoziciju je specijalizirao na Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Stuttgartu (M. Kelemen, O. Karkoschka, 1975./'76.) te na Visokoj glazbenoj školi u Kölnu (M. Kagel, J. Blume, H. – U. Humpert, 1976./'77.). Završio je magistarski studij iz kompozicije na Glazbenoj školi Sveučilišta u Iowi, Iowa City (D. M. Jenni, K. Gaburo) postigavši 1990. akademski stupanj magistra iz područja glazbe. Od 1977. je docent, od 1988. izvanredni, a od 1995. redovni profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (Odsjek za kompoziciju i glazbenu teoriju). Umjetnički je ravnatelj Požeških orguljaških večeri 1996. – 2004.; doživotni je član i zastupnik *The American Biographical Institute Research Association* (ABIRA), Raleigh, NC, od 1989. godine. Skladbe mu se izvode na mnogim nacionalnim i međunarodnim festivalima te na koncertima u mnogim europskim i izvan europskim zemljama. Autor je brojnih priloga za Hrvatski radio, a objavljivao je tekstove u časopisima i periodici (*Zvuk, Muzička kultura, Tonovi, International review of the Aesthetics and Sociology of Music, Arti musices, Vijenac*) i održao mnoga predavanja u zemlji i inozemstvu. Nagrade i priznanja (izbor): Vjesnikova Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (1986.); godišnja Nagrada *Vladimir Nazor* (1986.); *Man of the Year 1990, International Award of Recognition* (1991.); *Twenty Five Year Achievement Award* Američkog biografskog instituta, Raleigh, NC (1992.); *Award of Excellence, Congress Medallion* — za uspješno sudjelovanje na 23. Međunarodnom kongresu o umjetnosti i komunikaciji ABI/IBC, San Francisco, CA (1996.); *Outstanding Performance, Congressmedallion* — za uspješno sudjelovanje na 30. Međunarodnom kongresu o znanosti, kulturi i umjetnosti 21. stoljeća, Dublin (2004.).

■ »Skladba **Preludij i fuga — fantazija (Hommage a Bach)** nastala je 2000. godine na narudžbu festivala Osorske glazbene večeri. Nadovezujući se na bogatu tradiciju inspiriranosti Bachovom glazbom, zamjetnu i u djelima hrvatskih autora (primjerice Busonijeva đaka Svetislava Stančića, Franje Dugana i Borisa Papandopula), želio sam kreativno reinterpretirati glazbeni oblik i sadržaj preludija i fuge, stavljajući odabrane Bachove motive u novi zvukovno kompozicijski kontekst. Preludij je obilježen akordičkim figuracijama i sekvencama u amalgamu različitih stilskih značajki. Posebni izazov bila je svojevrсна sinteza fuge i fantazije s naglaskom na realizaciju simetrije u mikro i makro formalnoj strukturi. Strogi polifoni oblik fuge rastvara se u kompozicijskom procesu da bi u zaključnoj zrcalnoj stretti polifone linije bile podcrtane akordičkim blokovima, čije se disonantno zgušnjavanje i napetost rješavaju u svijetlu konsonantnu harmoniju *in C.*« (DK)

Javor Bračić — vidi str.

SUSRETI generacija

44. Glazbena tribina Pula

Prostori

Circolo, Zajednica Talijana – Pula /
Circolo, Comunità degli Italiani – Pola
Carrarina 1 / Via Carrara 1

Hotel Histria
Pula, Verudela bb

Međunarodni kulturni centar
Hrvatske glazbene mladeži u
Grožnjanu, dvorana Kaštela
Grožnjan

Nositelj manifestacije:
Hrvatsko društvo skladatelja

Produkcija:
Cantus d.o.o.

Nakladnik:
Cantus d.o.o.

Za nakladnika:
Mirjana Matić

Likovno oblikovanje:
Luka Gusić

Tisak:
Flyer

Zagreb, studeni 2007.

